

Tiểu Truyện của HT. Thích Huyền-Tôn

玄宗小傳

(Đây là bài Tự Thuật, nên 2 chữ Ht (trong bài) là người viết, {Huyền Tôn} cũng là đạo hiệu. Còn 2 chữ HT lớn, Là để chỉ cho các HT đương thời.)

Đời sống Đạo của HT Huyền-tôn:

- *Sanh: VL. 4807. Mậu-thìn (1928)
- *6t, xuất-gia. Quý-Y, Pd Như-Kế. Giáp-tuất (1934).
- *13t, Thọ Sa-di, PhápTự Giải-Tích. Tân-Tị (1941).
- *20t, Tỳ-Kheo, Hiệu Huyền-Tôn. Mậu-tý (1948).
- *43, Thượng, Tọa. Chùa Pháp-vân, Tỉnh Gia Định Sai-gòn.
- *66, Hòa Thượng, Tại Hoa Kỳ.

Duyên lạ trong khi Sư-phụ cho Pháp Hiệu:

Sp! Con muốn pháp hiệu chữ gì ?

Đệ-tử Dạ, bạch Thầy, Nếu Thầy cho phép con được nói chữ con thích. Con muốn Thầy cho phép con viết chữ con thích lên giấy. Thầy cũng viết Hiệu thầy định cho, đem ra so mà giống nhau thì con đúng là đệ-tử của Phật, của Thầy! Nếu được như vậy, dù khó nhọc cỡ nào, con quyết vưng theo lời thầy dạy không dám làm sai! Không ngờ Bồn Sư vui vẻ chấp thuận.

Hai mảnh giấy chia ra, Chữ 玄宗 (Huyền Tôn) nằm rõ trên mặt giấy! Sư phụ cười, Thầy xem tánh tình, nên biết ông ưa chữ đó. Nghe thế, Sao lòng vừa mừng vừa lo sợ!

*42t, Thượng-Tọa. Kỷ-dậu (1969). HT. Trí-Thủ Tổng Vụ Trưởng Hoằng-Pháp Triệu tập Tăng Ni, Tấn Phong tại chùa Pháp Vân Gia-Định.

*66t, Hòa-Thượng. Quý-dậu. VL4872. (1993).

KHAI ĐỀ -Thiên Ấn. Thành Thành. Quốc nội Việt Nam.

***Sư Phụ trong Thiên phái Lâm Tế :**

Tôn hiệu của Ngài là,

{ Sắc Tứ Tổ Đình Thiên Ấn Tự. Đệ Lục Tổ, Triều Đình Sắc Phong

Tước Vị “Tăng Cang” Đạo Hiệu Chơn Trung Đại lão Hoà Thượng }.

Thiên Ấn: Nơi vào Phật Đạo.

Sắc Tứ Thiên Ấn Tự, khai sơn đã hơn 324 năm. (Tính vào 2016 TL). Thời đó là Vua Lê-Hy-Tông, Chúa-Trịnh-Căn. VL. 4571 (1692). DoTổ Pháp-Hóa, dòng Thiên Lâm Tế, thời nhà Lê, chia tay với Tổ Minh-Hải (Chức Thánh) từ Quảng Nam, vào Quảng Ngãi xây dựng Thiên Ấn, năm Giáp-tuất (1694) VL. 4573. (VN Vua Lê-Hy-Tông. Chúa Trịnh Căn. Năm thứ 19.)

Thanh Thanh Sơn, Viên Giác Tự: Do Đại Lão Hòa-Thượng Chơn-Trung khai Sơn. Năm Bính-dần (1926). VL4805. Bảo-Đại nguyên niên. [1]

Ngài là, bậc uyên thâm về Nho học, Lý giải về Du-Già và thâm sâu về Bộ Bảo-Tích, gia trì 62 bộ ấn chú mật giáo. Công hạnh sáng lập và tu bổ 6 ngôi Chùa: Viên-Giác, Bảo-Lâm, Quang-Lộc, Kim-Liên, Long-Sơn và Khánh-vân. Đệ-tử, Xuất gia gồm các Giáo phẩm: 20 Tỷ Khuru, 81 Sa Di. 14 Ni. Còn có 10 Thiện nam ở tu công-quả. Về tại-gia, Ưu-Bà-Tắc/Di - Khoản hơn, kém ước có ngàn đệ tử! Chùa Viên Giác, (Núi Thành Thành) mỗi kỳ Lễ Rằm Tháng Bảy, Tết, có từ 5 đến 7 ngàn đồng bào, tín Phật, lên Núi tham dự! Trong Chùa Liên tiếp nhiều khóa lễ, trống chuông không ngớt, Cơm nấu cháo lớn đổ ra đầy nóng, (loại cháo nấu đường) canh rau Nồi bung. (độ, 100 người ăn) liên tiếp.. Ngoài ra, người buôn họ tổ chức cả hai mươi mấy gian hàng, loa ống, loa bin, lô tô, bài chòi, xóc xĩa, chụp hình, áo khăn, gương lược, giò chả, bánh bún...Đèn điện máy, điện bình, man-xông, sáng đầy cả trảng núi, suốt 3 đêm ngày. (1936 – 1940).

***Song Thân phụ mẫu:**

Người, sinh năm Giáp Tuất, thời Vua Hoàng Triều Dực Đức Anh Hoàng Đế (Tự-Đức) thứ 27. VL-4753. (TL-1874). Tráng thời là Chiến binh Sơn-Phong, võ quan, chức Phó Quân, Triều Vua Khởi Định trọng trách dẹp loạn dân mọi, miền thượng du trong mấy vùng sơn cước Kuntum, Đá vách, Ma Rạc, Buôn-mê-thuộc.... Sau 9 Năm binh vụ! Nhân duyên lúc hành quân, may gặp Kinh Nhân Quả, Thân phụ hồi hưu, tìm về nơi cửa Phật mong thoát vòng binh đao ác nghiệp.

Qua 10 năm dốc lòng tu niệm, trước 3 tháng tự biết ngày về của mình, nên bạch HT sư phụ, nhằm ngày rằm Thượng Nguyên năm Nhâm-ngọ rằng: “Con nghĩ cuối tháng tư này con không còn phần phước học hỏi lời giáo huấn của Sư Phụ nữa! Xin Sư phụ thương dạy Chú Như-Kế phải cẩn thận năm chú ấy 18 và 28 tuổi, chú ấy phải chí tâm tưởng Phật, còn không, khó lường tai nạn” Con xin đánh lễ công ơn tiếp độ của Sư Phụ. [2].

Long Vị Thờ: Lâm Tế Chánh Tông, Tứ Thập Nhứt thế, Viên Giác Đường Thượng, thượng Như hạ Quý, Tự Giải Quyền, Hiệu Huyền-Thông, Tam nguyệt tiền tri viên tịch, Đại Sư Giác Linh. Ngày 30/04/năm nhâm ngọ VL4821 (1942).

***Mẫu Thân:** -Người Làng Háo Lễ, Huyện Tuy Phước, Tỉnh Bình Định.

Vị Thờ: **Thái-thị-Túc Pháp danh Như Chỉnh, Tự Giải Lý. Thập thiện giới. Nguyên sinh Nhâm-Thìn niên (1891) Thọ Ngũ thập tứ tuế. Vãng sanh ư Ất-Dậu (1945), Nhị nguyệt thập tam nhựt Linh Vị.**

***PD. 2554 /VL4809. Canh ngọ (1930).**

Tuổi bé Học Nho: (chiếc vở quạ)

Vừa 3 tuổi, trước khi học Nho, Thân phụ đã đóng tập vở “quạ” viết từng chữ 一 二 三 ...và xen vào ABC... để cho tuổi bé dễ học về sau. trải qua 3 năm “Tam thiên tự” “Ngũ thiên tự” và Minh-Tâm, Gia huấn.

Đến 5 tuổi lớp học đóng cửa vì lão-sư già yếu. Ht ở Tại nhà, Phụ Thân dạy học hai Thờ Công phu, và bộ luật Tì-Ni...Đêm trăng, còn dạy cho bài “Ngọc Trản, Song kiếm, Xung thiên đề đao, Nam trường quyền”.

*** PD. 2558 /VL4813. Giáp-tuất (1934).**

XUẤT GIA CÙNG THÂN PHỤ

Cổng Tam Quan Chùa Thiên Ân

Đúng Sáu tuổi theo Cha Mẹ về Tổ Đình Thiên Ân. Quy y. Ở Thiên Ân được 2 năm. Trong khoảng 2 năm vừa 8 tuổi, được Sư Phụ mến thương vì mới chừng ấy tuổi mà Nho và Phật học đã vượt khỏi lớp tuổi Sa-Di! Nên từ đó, được cho nhìn thẳng vào kinh văn và nghe chung theo lớp với các đồng anh đã học trước bốn năm năm rồi. Nhờ đó mà các Kinh Luật Luận Trong chương trình Sơ và Trung đẳng Chúc kệ, Khoa nghi, Ấn, Chú. Nghe thêm được vài hội kinh trong Bảo Tích.

Cuối năm 9 tuổi Bính-tý (1936) lại gặp biến chuyển mới, Sư phụ vừa nhận ngôi Chùa

Long-Sơn do làng Sung Tích cúng! Cử Phụ Thân về đó làm Trụ Trì. Thế là Như Kế được theo về Long Sơn và được vào học Trường Trung Tiểu Học Sung-Tích trong chương trình thuộc địa của Pháp! Vừa xong DIPLOME Lại phải dời về Chùa Viên Giác !. !

***PD. 2563 /VL4818. Kỷ Mão (1939). Về Núi Thành Thành**

Thanh Thanh Sơn Viên Giác Tự.

Hòn Núi cao độ 130m, Một trảng bằng 27 mẫu Tây, Sim, Dẻ, Chà là, Mít.. . Đua nhau cho hoa trái. Bước đi mạnh hay chạy, âm thanh dưới mặt đất vang rền như hồi trống.. thành thành! Do âm vang đó HT Tăng Cang đặc là Thanh Thanh Sơn.

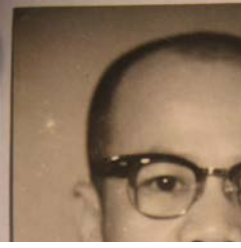
Tên Chùa: Thanh Thanh Sơn Viên Giác Tự. **125 Vị cùng tu.**

Phụ thân vâng lời Sư-phụ nhận làm phụ giáo, giúp với Đại sư huynh Huyền Trí dạy Hán Nho cho chúng. Bấy giờ Viên Giác đã có 125 vị. Ngoài ra, Hoà Thượng Tăng Cang vừa lập vừa tu bổ các Chùa Bảo-Lâm, Kim-Liên, Long-Sơn, Qui-Sơn, Phước-Lộc, và Khánh-Vân (Tỳ-khưu lớp lớn chia ra trú trì các chùa ấy trong toàn tỉnh). Con đường thế học của Ht lại sang lối. Duyên kiếp tiền sanh tiếp về đạo học Bảo Tích từ sư phụ và làm ông giáo bé 12 tuổi, phụ với sư huynh Huyền-Trí và Huyền-Kính chỉ dẫn lớp học mới 62 vị. Ht có thì giờ riêng theo học các kinh lớn cùng với các sư huynh chưa đi Trụ Trì.

Lịch Trình Tu Học: Sớm: 5g Lãng Nghiêm. 6g30 Chúc Thực. 7g30 Cháp tác. 9-11g Học K, L, Luận. Trưa: 12g Quá Đường (suốt năm). Chiều: 2-4 g. Nghe kinh văn lớp lớn. Chúng: vận thủy ban sài. 5g Kinh chiều. Vãng thực: Tự hái rau núi. Tối: 8g Tịnh độ. 9. 30 -11g Học thêm, tập luyện. Mộc dục, Nghĩ (Mùa lạnh Mưa bão có thay đổi).

***PD. 2564/(Phật-đản)VL. 4819. Canh-thìn (1940). 13 Tuổi.**

Thọ Sa Di. cùng với 53 huynh đệ được thọ SA-DI trong “Giới Đàn Viên Giác” vào tiết Thượng Nguyên, Ht được **Pháp Tự là Giải-Tích.**

HT lúc làm Giảng sư Tổng Hội

Sa-Di Giải-Tích theo Sư huynh Huyền Tấn ra Tây Thiên. Qua bốn năm tu học. May được sự trực giáo của HT Quy-Thiên (*một thắng duyên đặc biệt*). Tháng tám, năm Bảo Đại thứ 19. Đồng-minh đổ bộ lên Normandia Thủ Đô Baris giải phóng. Bọn giáo gian ồn ào vui mừng náo loạn, mằm mông CS từ 1931 chừng như có hơi hám rục rịch (!) Trở về Viên Giác (Thịnh thịnh) thời cuộc có chút bất an. Đất nước đâu từ bao năm trước, sau thời thực dân Tây đã tạo nên có nhiều việt gian nội gián; bà Nam Phương Thị-Lan đã đứng vững trong Triều Đình,. Dân-Tây đã ngầm khuấy động trong Sơn môn và cũng đã xé SM làm đôi! Nên cổ, với Tân tạo ra “nhiều lũng đoạn” từ Bắc vô Nam. Khi trở về chùa xưa! Viên Giác chỉ còn hiện diện 61 vị! Cách nhau hơn 4 năm, từ 125 này còn 61? Sao vắng đi hơn phân nửa! Ôi, thấy mà buồn đau chua xót!

*** THỦ TỌA.** Tiếp đón người về cả chùa vui mừng như mùa lúa chín, đọng đầy, hương vị Thiên-Môn có phần khởi sắc. Hòa Thượng Tăng Cang, Công Cử Ht làm Thủ-Tọa để thaychức vụ Trụ Trì đã về quê lo hiếu sự, bất tin không về lại!

Chỉ có 4 năm viễn học, mà nay Chùa xưa hao hụt hết 39 đệ huynh. Ht nhận một Chúc Vụ khi tuổi vừa 17, Sư chú Khánh-Bảo sờ sờ trong đó, (Sư đệ của HT. Khánh-Anh Pháp Chủ Miền Nam) làm sao với lớp tuổi trang hàng cháu ruột của Sư Chú ? Còn mấy vị coi như là tôn túc ? Ổn định vững cho qui tắc, định vị lại hai lớp học, xóa tất cả những bất công “Ma cũ ăn hiếp ma mới, và những đường roi của Tri-sư”! **Khó khăn nhất là**, giải tỏa được tập đoàn quyền hành Tri-sư, Hương-đăng, Thủ-khố, Tri-khách liên kết với ít vị Tôn túc giống như Ngạo Bái trong triều Khang Hy. Dem lại nếp sống bình ổn, ốm đau có thuốc, việc làm bình đẳng, tương trợ, Lạy Phật, gia hộ rồi những đổi thay “Lục-Hòa” được toàn chúng phụng hành. Nhờ đó mới sống còn và chống đỡ bao ác nghiệt từ Việt-minh-CS.

Sư phụ của Ht già yếu, vì thế Ht mua ngôi cổ miếu trong vườn cây “Chiên Đàn” thỉnh Sư Phụ về đó nhập thất tu trì. Viên Giác, may thay có về thêm Thầy Bảo-an Thầy Mộng-Thuyền (bạn của Nguyên Hồng) từ Thập Tháp Bình Định. Dương Minh, Chú Huệ từ Thị Xã. Thêm 4 =66. GS. Trí Thuyên, từ Huế cũng về giúp “Ổn Định” cho Ht thời gian ngắn.

***CƠN BÃO GIÁP THÂN !!!(1944)**

Thiệt Là Cổ Kim Thiệt Địa: Bất thành linh, Khi Tăng chúng đang làm việc gần xa trên trảng núi. 9 giờ, gió từ phương Bắc thổi lên như đoàn quân ma quái, tất cả đều rút về Chánh điện. Ông lão Bồi vào bếp trông coi nồi cơm lớn. (bị đè chết ở đó!). Tăng chúng chia nhau thủ giữ các nơi! Nhưng ai có thể trấn giữ được bão ?

BÃO LỚN VÀ TÀN RỤI: Bốn năm xa xứ, từ độ Sa-Di 13 tuổi, (1940) Thân Phụ vẫn còn dạy chữ nho cho chúng (!) Nay về Thầy đã qui Tịnh Độ! Ht nhận chức Thủ-tọa. Việc ổn định vừa thành, chẳng may gặp cơn bão dữ, thổi vất trên cây xoài, chịu 3 giờ “mưa tên”. Nếu không vì tiếc giữ 7 chiếc “thất Y” thì những “mũi tên mưa” đã giết chết !Chịu 3 giờ“Bão nồm” trên ngọn cây xoài, cách mặt đất 4 mét. Từ 9g sáng đến 12 giờ, gió thổi từ Bắc vô Nam. Tất cả nhà cửa cây cối đều nghiêng đổ về Nam. Quá 12 giờ trưa Gió từ Nam quật qua

Bắc! Mạnh đến nổi Nhà Đông/ Tây, 1 dãy nhà trường học, 2 nhà kho, 1 nhà bếp, 2 nhà ngủ Cộng là 8 và Chánh Điện, đều bị “bão” khóa thành bình địa !!!

Cơn bão ác liệt đã giết chết một vị lão giả Cư-sĩ và một lão Ni! (núp trong rãnh khoai lang!), trong khi toàn cảnh ngôi Chùa như một “Đống Đá vụn hoang sơ lạnh lẽo !!” !

Hành Trạng Của Ht và Tăng Ni Chúng Chùa Viên Giác Sau Cơn Bão :

Cây xoài đã tróc gốc, nó nằm bẹp sát mặt đất lúc nào, gở cho hết các tua giầy từ 7 chiếc thất y te tua quần khắp thân mình, đưa chân là sát mặt đất, cây xoài chỉ còn trơ xương, nhìn Chùa, đặng hồn! Chùa đâu rồi ? Huynh đệ Tăng Ni đâu rồi ?! Sảng sốt! Đôi chân như rệu rã! Tỉnh rồi! Ht chạy quanh tìm kiếm la hét kêu gọi như điên khùng! Bỗng nghe nhiều tiếng la văng vẳng, Cứu tôi với...! Thì ra, tất cả đều bị bão thổi tuôn hết xuống hố, ông già Bồi chết trong nhà bếp! Bà ni Dừa gần chết vì núp giữa hai hàng khoai lang !Bà bị các giầy lang đánh tới tấp trong hai tiếng, thân bà chịu cả ngàn roi, bầm đau thê thảm! Bà chết sau đó vài hôm. Tăng chúng một giờ sau gom về đầy đủ! Nhưng đều bầm dập u nản thương tâm vô hạn. Sự việc ra sao ?“Chuyện hơi dài không dám chép vào đây” Tùy người đọc rộng lòng suy nghĩ !/!

Tóm lại, vài “Hành Trạng” đáng nói, là Ht và toàn chúng lo dựng lại mái chùa để tạm ở! Còn phải chia nhau thăm viếng Phật Tử tín hữu cũng như đồng bào trong 4 làng xã ở chung quanh núi Chùa, tiếp sức vài 3 chục thay cho khoai củ, để họ mua tranh tre. Nấu thuốc Cao do Ht chế từ 100 thứ lá rễ cành cây thuốc, 36 vị quân, 64 vị thần, chế thành dược liệu, chữa nhiều thứ bệnh gọi là “Bách Thảo Cao” thuốc này đã được viện Pastuer Saigon công nhận. (Do LM Bích nhà thờ Thủ Đức xin phép khi Ht ở Saigon Truyền phương chế cho Nhà Thờ).

[2]

Tháng Ngày Trong Vùng Việt Minh Cộng Sản ?!

Ất-Dậu, Đinh-hợi (1945-47)

Trong đời, người ta thường nói “Bỉ cực thối lai” Nhưng VMCS thì ngược lại Bỉ cực chừng nào khổ lai thêm chừng ấy! Vì, chủ thuyết mất nét của 2 cái tên yêu quái Mác+Lê đang hồi bành trướng!

VMCS Thật là ác độc, Hằng đêm bọn CS, 9, 10 tên, có khi nhiều hơn, kéo nhau lên Chùa phá phách. Chúng đập bể hàng trăm trái bí đỏ, hót đất đổ vào các vò tương, Thê thảm quá! Chúng tăng quyết tâm trị bọn chúng, róc mây làm roi, gọt gỗ làm cây giản, tay roi tay giản, tập bài “xung thiên đề đao”. Đất chùa núi vốn nghe xa tiếng đi trên mặt đất, có thể đếm được số người! Chúng tôi trải chiếu cùng nằm nghiêng tai để nghe...đêm hôm nọ, cả chùa mai phục dưới dàn cà chua, lấy tiếng bể chén làm hiệu lệnh, cùng hét ào ra giản đánh, roi quất 20 thằng cộng què lệch chạy thực mạng còn nghe tiếng bậc của giầy cung! Chúng khiếp vía bỏ càn. Sáng ngày chúng tôi đến ủy ban báo là đêm qua chùa có bọn cướp! Xin phép ủy ban cho phép chùa sẽ bắn bằng Ná. Sợ họ không tin, Tôi cắm lưỡi đao xa 10 bộ bắn thẳng mũi tên chẻ đôi trên lưỡi đao, từ đó chẳng còn bọn cướp léo hánh phá phách nữa. Về việc, coi gặt lúa chùa, đi coi gặt, những tương chủ ruộng có phần lúa để sống, ngờ đâu, mỗi sở ruộng, chùa còn phải thiếu nợ trả cho bọn VMCS từ 40 ang hay đến 60 ang tùy theo số lúa giống! Lấy gì trả nổi cái nợ không nợ ?! [3].

Thế cùng biển khơi, Dưới thì VMCS cướp phá, tịch thu, trên không thì máy bay giặc Tây, bay rảo đại liên, tiểu liên bắn giết thả boom; Trồng khoai bắp rau đậu thì phải canh tác ban đêm! Vì cứu nguy đói khổ cho 48 Tăng Ni còn lại, Ht đành dùng cách chọc bọn “Máy bay giặc Tây” để chúng bắn xối xả xuống núi rừng Thịnh Thịnh...thu lấy đạn “đồng” bán ra có hơn ba triệu tiền thời ấy! (!). Mua sắm y phục, gạo lúa còn để lại cho khi đói. Trong thời gian này, lập Mộ phần thờ tự cho 2 vị qua đời trong trận bão, thêm đưa con mắt sớm của Sư Chơn Dung (xem, Cực Tịnh Sanh Động. Báo Hoàng-Pháp của Viện-Hóa-Đạo. 1966). Đại Sư huynh, HT Huyền Đạt từ nam nghe tin Hòa Thượng Sư Phụ viên-tịch, HT về thăm trong hoàn cảnh tan hoang sau cơn bão Giáp-thân (1944). Sư huynh ngỏ ý: ‘Sư Đệ quá khổ nhọc, sức trẻ mà xanh xao nếu sư đệ muốn tôi ở lại cùng lo thì tôi không trở về Nam nữa ‘. Nổi mừng rôm rộ; Nhìn Sư Huynh cứ ngỡ như Đức Bồ Đề giáng thế, Ht liền tập chúng hành Đại Lễ Dâng trao chức vị, Tấn phong Trụ-Trì. Để số tiền hơn triệu còn cho sư huynh! Ht tạ từ khởi hành một quãng đời gian khổ khác.

*** THỰC HÀNH ĐẠO NGHIỆP**

*Đốt khăn tang mẹ, Ht bái biệt Thịnh Thịnh, theo yêu cầu của Sư Huynh HT. Huyền Tấn, đến Chùa Kim-Liên làm Giáo Thọ cho lớp học Sơ Đẳng “Phật Việt” được 6 tháng, thì bị CS truy khảo “Dòng dõi quan phong” đốt hàm-sắc Võ Quan của Thân Phụ ngày xưa! Đưa gươm vào cổ nạt nộ: “Anh muốn chết hay muốn sống”. Thực lòng Ht ngày đó chỉ muốn chết đi cho hết khổ! Nên Ht cũng gắt giọng “Đừng hỏi vô lý, chết sống là quyền trong tay các anh, còn hỏi làm gì”! Có lẽ nhờ câu nói thực ấy, mà một trong bọn ra lệnh :”Nên để tên thầy chùa này lại” Cùng, sự sống còn đó, Ht còn dài đời lao khổ!

Trốn xuống Nghĩa Lộ, nhận ngôi Chùa cũ, rồi cùng nhiều Phật-Tử Trí thức lập nên cơ sở Chùa Hội Phước, mang đức tính duy trì Đạo pháp. .. Và sau nơi đây là Trụ Sở GIÁO HỘI TĂNG GIÀ và Hội Phật Học Việt Nam. (Nơi mà về sau HT. Huyền-Quang bị Bọn CS Quản-Thúc ở đó).

1947. 1948. (Đinh-Hợi, mậu-tý) Sơn Môn cử Ht, Đi lo việc Cầu An cho Cụ Huỳnh Thúc Kháng (bộ Trưởng Nội Vụ của CP. HCM) Cũng từ sau những thời kinh Cụ Huỳnh An vui tâm sự. Nhờ đó biết nhiều điều “Bất đắc Dĩ” của Cụ và ...của chế độ HCM (!)..

Đến tháng bảy Cụ Kháng qua đời. Đám Táng do CP hỏi đó Tổ Chức, xin An Táng Trên Núi Chùa Thiên Ấn. Ht và Thầy Hồng Ấn cùng Sơn Môn Thiên Ấn lo cúng tế, và đưa đám. Bài Ai Diệu do ông Thủ Tướng Phạm Văn Đồng đọc. Có rất đông CS cao cấp, Có súng lớn, Có nhiều quân lính. Nghi Lễ: Dàn nhạc Cổ, Niêm Hương HT Huyền Đạt, HT Huyền Tấn, HT Huyền Tế, Duy Na Huyền-Tôn, Duyệt Chúng Huyền Kính, và 40 nạp y chư Tăng.

Buổi cơm Chay vào lúc 12g 30 Trưa, Chùa Thiên Ấn khoản đãi.

Ông PVĐồng buộc T. Huyyền-Tôn sơ thuật về những giờ kinh cầu nguyện tại gia, đã đem lợi ích gì cho Cụ Kháng lúc đang yếu bệnh (!).

Từ chỗ quen biết đó, mà ông Thủ Tướng này đã giải cứu cho Ht khi bị bọn tiểu CS bắt vì mạnh miệng mắng lại bọn tuyên huấn ở Huyện Sơn Tịnh. [4].

DẮNG THÂN -Đinh-hợi –Tân mảo. (1947-1951) Tiếp mật chỉ của HT Huyền Quang “đã thành lập PG Liên khu 5” Ht đi bộ từ 4 giờ sáng đến 11g30 khuya đến Thập Tháp, (Bình Định. 100km) mừng mừng tủi tủi gặp chư tôn huynh đệ đón chờ :Các Ngài: Kế-châu, Ngô-đức-phán, Thầy Như Thắng, T. Như-Phẩm, Như-kế, Đồng-từ, Thiện-Duyên...gồm 11 huynh đệ !

Sáng hôm sau cùng về Hưng Long diện kiến quý Hòa Thượng Huyền Quang, Giác Tánh, Bảo an, Tâm hoàn. Lập đoàn Thanh Niên Tăng 12 vị. Lễ ra, phải đủ 4 Tỉnh, Nam Nghĩa Bình Phú, nhưng thiếu Quảng Nam. Tăng đoàn này, là Giảng Sư Đoàn, LK5. Đi thăm viếng tất cả các chùa, hoằng pháp các miền từ duyên hải cho đến sơn cùng. Trọng tâm là duy trì đạo niệm và ôn diễn pháp yếu chung cho Tăng, Tín. (Trong Tăng Đoàn HT Huyền Quang là Trưởng kiêm luôn Thư Ký phải thường trực nên không thể đi. HT Giác Tánh, Tâm Hoàn, Bảo An, Kế-châu đang lo cho khóa huấn luyện ước hơn 400 học viên tại Thập Tháp, nên không thể chung đi hoằng pháp. Còn 9 vị cùng đi).

Bước đường hoằng pháp của Ht, lại qua 2 tỉnh, gồm 3 lần đi bộ, ước có 340 km cho 1 năm và 4 tháng trên đường trường. Riêng trong Bình định: Kỳ sơn, Qui nhơn, Phù mỹ, Phù cát, Háo lễ, Bồng sơn, Tam quan, Chương hòa ...có vài lượt đi xe “Gòn”.! [5].

TRONG thời gian 48 và 49, sau khóa huấn luyện Thập-Tháp, Tăng đoàn làm việc ở Chương hòa Chùa Thắng Quang gần biên giới Quảng Ngãi. Nhân đó, Tăng đoàn qua biên giới làm việc trong tám ngày cho 2 Quận Sa-huỳnh và Đức Phổ. Ht, chia tay với Tăng Đoàn về luôn Tỉnh nhà lo Phật sự với sơn môn tại tỉnh.

Hoằng pháp đó đây trong khắp liên khu; Người Tăng sĩ PG luôn lấy đức “Nhẫn nhục” làm áo giáp che mình với tất cả cơn “Nhục mạ của sách lược “hochiminh “! [6].

1950-1952 (Canh-dần-Giáp Ngọ) :

Ht gom góp được 40 ngàn tiền “Hò” mua tờ 100 đồng tiền mỹ lo cho thầy Dương minh Hải, lên vượt biên ra PHĐ Báo Quốc tu học. Đến 1952 (Nhâm Thìn) Ht cũng phải vượt biên, Đi bộ, lội ruộng, trải qua 2 ngày đêm, luồn lách đến bến Cao-lâu, qua khỏi sông, là đất “không có mặt CS” ! Chao ôi! Đồng bào đâu mà đông thế, ước có dư trăm, Họ mừng! Ho la! :Có ông thầy ở trong bụng khu cọng sản ra kia! Thấy tội nghiệp quá! Thật cảm động trước tình đồng bào trong nghĩa sống quê hương.

Một vị Đại Ủy mời Ht vào quán bên cầu Cao Lâu, Ai ai cũng đòi trả tiền, nước cam, đĩa bún. ., cảm ơn, từ giả đồng bào, đưa cao tay mắt mờ lệ...! Đại Ủy và một xe nhà binh đưa Ht đến chùa Hội Phật Học Đà Nẵng. Thầy Trụ Trì Thích Chí Thiện, Thầy Quang Thể hân hoan đón mừng. Thỉnh thoảng hầu chuyện cùng HT Trí Hữu, thật là bậc thầy đáng kính.

Suốt tháng, có lần lên thăm HT Phổ-Thiên, qua lại hai Chùa Tỉnh Hội và Bát Nhã thầy Tùy và Đồng Chơn. Chú Cẩm, (sau này là Trưởng Lão cao nhất trong hàng khát sĩ. Trung Tâm Tịnh Xá Gò Vấp).

Thứ bảy, Chủ nhật liên tục những đề tài: *CS và Phật Giáo. *CS và người dân. * CS và Y Dược / Thiên Chúa / Cường đoạt/ Ăn ở /Lưu manh/ Nếp sống/Tu hành v. v...Ngoài ra Chư Tăng, Phật tử, lo lắng có 2 Bác Sĩ, y tá nghiệm xét chữa trị, cuối cùng mới cho ra Huế. Mặc dù HT. Trí Quang. HT Mật Nguyên khẩn cấp gọi ra để tường trình Phật sự và bao gian lao tủi nhục của tứ chúng trong vùng CS Nam, Nghĩa, Bình, Phú. Cũng hữu duyên, gặp HT Tâm Châu ở Bắc vào trước vài hôm. Tại Từ Đàm. [7]

-Giáp-ngọ (1954)-KỷHợi (1959). Phụng Sự Phật Giáo Tại Quảng-Ngãi.

Từ, Đà-Nẵng ra Thừa Thiên, Chư tôn và tín hữu ai cũng thương cũng săn sóc, có lẽ nhờ cái danh “Hỏa lò” sống trong chủ thuyết phịa, láo, tàn bạo, ác hiểm và cướp bóc của CS ! (xem Đoạn Trường [8].)

Hơn năm rưỡi trong vùng “Tự Do” học hỏi khá nhiều dưới lòng thương của các bậc tiền nhiệm, vâng lời trở về quê nhà bắt tay vào việc. Khi CS đã rút hết về Bắc.

Đầu tiên là đi bỏ phiếu với 2 tấm ảnh 1 xanh, 1 đỏ với 2 câu chỉ thị chứa đầy hăm dọa “Xanh bỏ giỏ, Đỏ bỏ thùng” Hình vua Bảo Đại màu xanh. Hình con chiên Ngô Đình Diệm màu đỏ! Nhìn kỹ đôi mắt bọn giữ thùng, chúng rà soát, ai tình mắt đều biết sẽ có hậu quả bi thảm, nếu tờ phiếu đỏ rơi vào giỏ !(?). Từ đây, gót chân xăm lạng tà đồ đã gác lên bàn thờ của bọn người mất gốc! Đau thay! Thảm thay cho tổ tiên non nước !!!

Về tỉnh nhà, chỉnh sửa cơ sở, đặt hai văn phòng: -Giáo Hội Tăng Già, đặt dưới sự lãnh đạo của HT Thích Mật-Nguyên. Hội An Nam Phật Học, dưới sự Lãnh đạo của HT Thích Trí Quang. Tỉnh Tăng Ni câu hội về Trụ-Sở Chùa Hội Phước. Huyện-Tôn nhận làm Thư ký cho hai hội ấy. Nhân sự trong hai Hội gồm có: Tăng: Các HòaThượng: HT Giải An, Huyền Đạt, Huyền Tấn, Huyền Tế, Huyền Kính, Giải Hậu và toàn Sơn-Môn 171 Tăng. Cư Sĩ: Mr. Dung, Bùi Toàn, ông Phùng, Anh Nhập v. v.. Thường Trú trong chùa: Huyện Tôn, Giải Hậu, các chú :Trí Châu, Trí Thắng, Minh Đạo, gia đình anh Nhập (phát thư).

Từ 54 đến 59. Trải qua 6 năm, Ht một mình đi bộ, đi xe đạp, xích lô, suốt qua 7 quận huyện, hơn 50 làng xã của Quảng Ngãi, và 2 năm đi bộ QN và Bình Định cùng với Tăng đoàn tỉnh ấy làm việc không ngừng. Riêng Ht tại Q-Ngãi đem về cho Tỉnh Nhà 25 khuôn hội. Mỗi khuôn hội từ 70 đến 300 hội viên. Tính trung bình ước có 5 đến 7000 Phật Tử. Bình-Định nhờ đạo lực của các Ngài, Huyện-quang, Giác-Tánh...PG như rạng rỡ triều dâng của buổi ban mai.

–Khó hay dễ cho việc hành đạo ? Trong thời gian cầm quyền của một Tổng Thống Người có đạo Ca-Tô Tường cũng nên lướt trình sơ qua trong vòng chứng tích đương thời.

Tuy việc hành đạo PG không ra khỏi “Đạo Dụ số 10” nhưng cũng tùy thuộc vào vị Tỉnh Trưởng của Tỉnh ấy! Có phải là người Việt đích thực hay không ? Hay là người mất căn bản nhận làm con “Thú, Cừu” của TCG”.

Điều may của Ht, là sau khi ông Tuần-Vũ Lê Văn Định (PG) về hưu. Thì QN được ông **Đại Tá Mai-Ngọc-Dược lên làm Tỉnh Trưởng**. Đại-Tá Dược là Cậu của Ngô Đình Diệm. Tuy là cậu cháu nhưng ông Tỉnh trưởng này không chấp nhận vâng lời bọn mê tín ngoại bang, là con người, ông không thơ ngay nhận làm con “Thú chiên” để có thêm 4 cái giò phản quốc! Và phải cúi đầu làm con “Cừu”cho bọn Tây chần dốt! Ngài tỉnh trưởng nói với Ht: Thời nay PG thọ nạn dưới ách thống trị của Thiên Chúa! Tôi giúp cho Thầy là giúp cho chánh nghĩa. Vì, Thầy đang phụng sự PG ở đây, “dù bất cứ ở đâu trong Tỉnh, tụi nó hoành hành, tra khảo, đánh đập... thầy cứ gọi cho Tôi, để kịp thời cứu nguy cho PT”, và đây là ĐT riêng của tôi. Ht, Tôi nâng số điện thoại, mà lòng mừng rơi lệ! Riêng Ngài Tỉnh Trưởng thì cười hoan hỷ! Ôn của ông thật đậm sâu mãi trong lòng tôi !Tóm lại, PG Quảng Ngãi, nhờ ông giải cứu thoát nhiều tai ách. Sau ngày ông rời chức! Tỉnh hội ai cũng tiếc thương. Không có ông PG từ đây bị bọn ngu đầu cần lao ra mặt sát hại các khuôn trưởng và HV trong toàn Tỉnh có tới hơn 100 PT chết và thương tật trong tay của chúng. Nào ai ngờ, bọn chúng thường tổ chức những buổi giảng công cộng to lớn ở các sân vận động, chúng mời 1, Thầy PG. 1, linh mục, mỗi vị giảng 1 giờ. Chúng bày trò tự do vấn đáp, nếu ai hỏi Linh mục bí lỗi thì người đó sẽ bị bắt tra tấn đến chết! Có khi mất tích luôn! Chúng coi người PG như cỏ rác. Về sau PG biết rõ quỷ kế ác độc đó nên không tham dự; thì chúng chờ ở đâu có lễ lạc, diễn giảng chúng đem súng để từ xa phía trước chiếu hòng súng ngay vào bàn giảng sư. Ht đã có lần cùng với HT Đôn Hậu ngồi chung vào bàn giảng đó ở huyện Bình Sơn.

Có người VN đích thực nào, mà không nỡ lòng khi thấy một người đứng đầu một nước, dù chỉ nửa nước, luôn trích thượng với dân, lại cúi đầu hít hít dưới bàn tay lông lá của mấy tên ngoại bang đen và đỏ! Hèn chi, bọn vô luân này, xem khinh dân mình ra mặt !

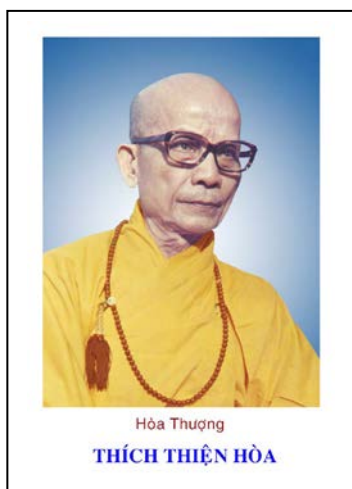
Sáu năm giữ chức Chánh Thư Ký cho hai hội : “Giáo Hội Tăng Già và Phật Học Cư Sĩ”

Ra vào Thừa-Thiên Quảng-ngài, Đại Hội và Bất thường như con thoi, việc kín việc sáng từ 1958 con chiền Diệm mở màn kỳ thi Ht nào trình thừa, nào chấp hành với hai Ngài GH Tăng Già Thích Mật-Nguyên. Hội Trưởng Phật-học Th. Trí-Quang thật không nhớ sao cho hết.

BƯỚC ĐƯỜNG VÀO NAM

Chức vụ và hạnh nghiệp thực thi Tại Miền Nam (Saigon):

Năm Canh Tý (1960), Mọi việc Ht trao lại cho HT Sư Huynh Giải Hậu, theo lời mời của Cố HT Thích Thiện Hòa Giám Đốc PHĐ Ấn Quang vào Sài Gòn nhận dạy lớp PH trung đẳng cho 60 vị tại chùa Minh Quang ở gần đường Trương Minh Giảng.

Cố HT, Thiện Hòa là bậc tu hành chơn chánh, Ngài theo kệ truyền của môn phái mà đối xử, xem Ht chữ “Nhu” vào hàng sư Huynh, vì Huyền Tôn, gọi Cố HT Khánh-Anh pháp chủ PGMN là bậc Sư Thúc.

Ht làm GS phụ trách lớp học tại chùa Quang-Minh gần công xe lửa Trương minh Giảng, của TT. Tài Quan. (TT. cho biết, tên đó từ chữ “Quan Tài mà ra). Thượng Tọa mong cầu thoát ly sanh tử, không ngán “quan tài” Nên lấy Quan-Tài, ẩn làm đôi dép cùn để bước ra ngưỡng cửa “Tử Sanh”. Ht không những dạy Phật khoa mà còn dịch cổ thư cho bộ Tu Thư.

Do, TT Tài-Quan rất mừng khi có Ht từ ngoài Trung vào Saigon nhận dạy lớp Trung Đẳng này. TT đem khoe với cụ Thọ-Dực, Cụ

là Trưởng phòng “Tu-Thư-Bộ-Văn-Hóa-Giáo-Dục QG. Cụ Thọ-Dực đang cần thêm người giỏi về Hán phon tự, nên mời Ht. Bộ yêu cầu thi lại phải có bằng Cử-nhân Hán học, mới được chính thức là nhân viên dịch thuật của bộ. Tuy là nhân viên, nhưng Ht có chút bất thuận với Cụ Bộ Trưởng Mai-Thọ-Truyền ông không vui cho Ht ưu điểm tự chọn bản dịch. Chỉ nhận bản dịch khi bị khó nuốt ứ đọng lại. HT Thanh Kiểm cũng là dịch viên của bộ, có can thiệp dùm nhưng Ht vẫn bị mất quyền chọn sách/bài. Ht chẳng buồn với cái uy “Vương-an-Thạch” của Cụ bộ trưởng. Khó nuốt mà nuốt được mới thấy thú vị. (đó là lý do thi lại bằng cử nhân Hán cổ vào năm 1960).

*- Từ 60 đến 79. Mười chín năm trên đất Saigon, dạy được 3 năm lại lần mình vào vòng lao lý, dần thân cùng với Tăng Ni, cùng quét dọn bao thứ nhầy nhụa của thực dân cây trét cuồng tín khắp nơi trên quê hương Việt Nam. Người dân sống trong một đất nước lấy Tổ Tiên ông bà làm trọng! Lấy Phụ Mẫu tôn thờ hiếu kính làm đạo phụng dưỡng, làm sao chấp nhận được với những hạng người mang cả gia đình, dòng họ xung con, làm con trước những thằng Tây xâm lăng !Hơn nữa, bọn xâm lăng tà giáo này chúng còn ngỗ ngược, xác xược xung cha xung mẹ, nào thánh nào thần...Cúng thờ cha mẹ ông bà chúng còn mắng cho là thờ ma quỷ! Tại sao lúc bấy giờ người Việt của mình lại có thể chịu nổi cái nhục trên Tổ tiên và dân tộc như vậy ?!Bớ cọng cau để đâu ? Cái dũng khí đuổi quân xâm lăng để đâu ? Tấm lòng ưu ái gia đình tổ quốc bỏ đi đâu ? Thời điểm đó, mà khắp nơi non nước, can đảm dùng miếng bơ, lon sữa, mỳ đay, đồng bạc trắng, “đó” mà phun vào mặt “Bọn chần Cừu”thì nước ta làm gì có tà đạo ? làm gì có thứ cha mà hảm hiếp con! Làm gì trong nước có thứ dân phản quốc!

Năm 1963, Ht với Chân-Ngũ mang huyết thư của UBLP đến AQ gặp Cụ TP bị cụ chửi các Tăng miền Trung nổi loạn...đành nhịn đi chùa khác...Từ đó, lao lung cho đến ngày 20/8/ vô tù Nha Tổng. Cuối cùng, sau một ngày tiếng sấm CM đưa hai vị Diệm Nhu về cõi thiên đàng (?). Thì Ht được vô BV chợ rẫy, nằm lâu 29, 14 tháng dài ngồi nghỉ, chữa bệnh!

Nói về đêm 20/8/ nhập cuộc với 32 ngàn Tăng tín từ Cà-Mâu, Bến-hải vô tù do cuộc tấn công thác lù của Con chiên Gia đình trị Ngô đình Diệm. Riêng chúng nhốt H-Tôn, Thuyền-ấn, Nhật-ban, Lê-văn-hòa 4 người trong một phòng nhỏ bề ngang 1m50, bề dài 2m50 chúng gắn 16 ngọn đèn dài. Chúng bảo lệnh của Diệm thấp sáng cho các ông . Đến ngày Diệm Nhu mất mạng, Cửa Nha Tổng bị Dân chúng vui mừng phá tan, người tù được dân chúng ôm bồng ra khỏi cửa!

Nghĩ về thời gian tranh đấu, theo ở lưng nay vẫn còn, thế mà :” Cũng thân gian khổ với PG, Cớ sao chịu tiếng “thắng ngay” chẳng tròn”! Thì ra, lúc đang tranh đấu, Ht vâng lời của HT Chủ tịch UBLP về Long-An, đến chùa Nguyên Thi cùng Thầy Minh-Tánh vận cuộc meeting...Tỉnh Trưởng Mai-Ngọc-Dược nghe mật báo liền cho mời Ht về Tỉnh Đường. Lúc bấy giờ mà bị chánh quyền mời có ai mà không lo sợ ? Ht vào sảnh đường bao nhiêu lo sợ biến mất! Nỗi niềm nhớ ơn ông Tỉnh Trưởng hồi 55-57 Ht quá mừng đã quên cái lý tế nhị đối tượng là “Chính quyền”. Chỉ biết ông là người ân của PG, can đảm thôi quét những xấu xa của cậu mình đem yên lành cho Quảng Ngãi, Ht mừng gặp người ân, cảm khái tấm lòng giúp PG của ông mà thôi. Ngài Tỉnh-Trưởng bước đến ôm Ht, hai người gặp nhau như bạn thân, trước mặt nào Phó Tỉnh Trưởng, nhân viên và ăn bữa cơm cố tri tại Tỉnh Đường Long An hôm đó.

Sau vài hôm, tại chùa xá lợi có tin đồn T. Huyền-Tôn đã theo phe ông Diệm, rất nguy cho ủy ban của mình lắm. HT Tâm Châu CT, đã nghe Ht kể rõ nên HT tuyên bố không có chuyện gì sai, đừng phao đồn nhảm! Ht Tôi chỉ vào mặt tên CL và GD tao sẽ vất mày xuống giảng đường...nghĩ thật ghê thay! Sau ngày chế độ về hết thiên đường rồi.

HT Thiện Minh hội chúng tại Trụ sở Thanh Niên đường công-lý xin lỗi Huyền Tôn về sự hiểu lầm này. Chỉ là hiểu lầm! Mà vài vị thiếu sáng, đã quên một Tăng Sĩ mang vết thương trí mạng nằm trong BV Chợ Rẫy 1 năm 2 tháng, đã gian lao tù tội với GH.

TT. Quảng Liên thay mặt Hội Đồng Viện vào thăm với 1 phong thơ xin thông cảm và 500 đồng, 2 lon sữa, 10 quả cam. Sau khi nhóm PT Hiền Vương biểu tình, đòi trả phái điệp quy y, nếu còn nghi ngờ lòng trung kiên với Đạo Pháp của TT. Huyền Tôn.

Tình đời đen bạc! Tình đạo vẫn có trắng đen! Dù HT. Thiện Minh đã xin lỗi, dư âm trong VHD vẫn còn, Nhóm PT hơn trăm người này đã cùng sát cánh lo giúp cho Ht trong suốt thời tranh đấu !Tuy còn nằm BV, mà HT Trí Quang đã bí mật buộc Ht, giải quyết cho sạch các phe phái xung kích chuẩn bị phá bình Đại Hội. với 2 bản Hiến Chương và nhân sự Lãnh đạo ?HT TQ, như biết rõ mọi âm mưu; nên dặn bảo với H-Tôn :” Thầy không nhọc nhằn gì với đại hội này cả, thầy chỉ lo một việc này...thôi! Nếu hỏng, thầy là người giảng tiếp phá Đại Hội đó. Trong hàng Phật-Tử 3 miền, họ nhìn những thầy dự chọn chức vụ VT với ý đồ phe phái Xí! Ông ấy hã ? Còn lâu! “. Vị nào, ôm cặp hồ sơ dự tiền hội 64 thì biết việc này.

Huyền Tôn làm sao với các bản cáo trạng ? Và các chứng cứ, như là tang chứng hiện mà họ đã lơ mơ rò rỉ! Để khùng bố trong chủ trương Thống Nhất. Mơ hồ như có nhiều ? Thật ra chỉ là 5, vị Bắc, 3 vị trung, vài vị Nam! Điều may cho PG, là nhóm này họ đã tiết lộ sự hung hăng bất mãn và rủ với Ht từ lâu !May hơn, Nhờ có ông Cao-Văn-Tại trưởng Tòa Án Sài-

Gòn. Cho mượn ngôi nhà ba tầng mới lập, để cất giữ tài liệu, tài liệu sống và khí cụ bất lợi cho Đại Hội. ?. (Những mặt sự này Ht đã có lần tâm sự với HT Tâm-Châu khi gặp tại chùa Phước Huệ ở Sydney.).

Trong 19 năm trú tại Sài-Gòn mang các trách nhiệm về Đạo:

-Giảng Sư của Viện Hóa Đạo 1964-1974. –Viết và dịch cho Báo Hoàng Pháp của Viện. Có bài “Cực Tịnh Sanh Động”. Và trách nhiệm nghiên cứu về những người biết trước mình được vãng sanh. Cùng với TT Tuệ Sỹ tại nhà của Nhã Ca. -GS. Trung học Trường Bồ Đề. -Hoàng Pháp Phan Thiết, Long An. -3 thời giảng trong lao tù lớn, Chí Hòa. -Nhận Quyền Chánh Đại Diện Tỉnh Gia Định Do Đại Lão HT Thích Trí Thủ trao lại trước cuộc họp của Hội Đồng Viện. -Trưởng Ban Tổ Chức Đại Lễ Phật Đản Ất Tị (1965) Tại Gia Định.

Viện Hóa Đạo Tấn phong Thượng Tọa năm 42 Tuổi tại Gia Định. Kỷ Dậu (1969).

Khi dạy học có vài vị GS yêu cầu nên đã dịch Kinh Báo Phụ Mẫu Trọng Ân và Vu-Lan. Hai lần tái bản.

Còn nhận thêm một ít vụ việc về văn hóa với thế nhân. Ký và dịch giả cho ba tờ báo: Tin sớm, của Nguyễn-An-Ca, Tiền Tuyến, của Quân đội, Xuân của Thông Tin. Dịch và viết truyện chương sách Tàu cho Tàu. với bút hiệu Lĩnh-Nam, Hạo-Gia. -Soạn lịch Âm, Dương. –Truyện chương cho tờ Trắng Đen. Các chuyện khác: Kỳ nữ Tố Nga, Chuyện cảm động đêm 30, Hùm thiêng ba móng v. v...Con Khỉ Khôn và Cá Sấu, Tiếng Mỏ đêm 30...Dịch sách cho Tàu Chợ-lớn. Toàn là những tác phẩm bán bản quyền. Nếu Các bài Viết của Ht, Lĩnh-nam, còn lại đa phần trong sách báo Chùa Quan-Âm Phú-Nhuận, Sài-Gòn.

Đạo Nghiệp Quê Nhà Đến Đây Đã Mãn.

Tháng 3/1977. TT Mãn-Giác mời Ht lên Đại Học Vạn-hạnh dùng cơm, và nhờ lập cách giúp HT rời quê. [9]

NHÂN DUYÊN làm việc Dịch Thuật trong Viện Tu Thư Quốc Gia :

Năm kỷ-mùi 1979, nghĩa là Tôi cũng đã phải chịu khá nhiều cam go với nếp sống “bất tương dung” qua 3 năm của người CS. Tuy đã hơn 3 lần những Phật-tử tốt họ mời Tôi cùng theo họ “Đi vượt Biên”... !nhưng trong tôi thật là rối ...Đi và ở ? đâu là lẽ vẹn toàn ? Những chuyện dọa hăm, bắt buộc phải theo lệnh của cục R! Thì coi như sẽ từ tàn tật đến chết! Còn ra đi thì, cũng thập tử nhất sanh! Nhưng cái chết của ra đi, chắc là “Tốt” hơn cái chết vì “đàn áp tra tấn” của cs cục “R [10]

*Một năm và 2 thángĐại Diện GHPGVNTN trên đảo PulauBidong Mã lai.

Đảo Pulaubidong:

Sau 12 giờ 30 khuya, Từ cục “R” thả về, sáng sớm Sư Cô Tuấn, là sư diệt đến thỉnh tôi làm Chứng-Minh Chủ nguyện cho chuyến đi VB, và cũng mong tiện thể đi luôn. Thật là cơ duyên thoát nạn. Tôi chọn mừng 4/3 cũng là tháng biển yên gió lặng. Lời tục nói: “Tháng 3 bà già đi biển” Thực ra thì sóng gió cuồn cuộn; đàn ông cũng dừ dẩn! [].

Từ, cầu chữ Y, ra sông “lòng tàu” từ 10 sáng đến 5 giờ chiều, tàu 3 lốc vẫn còn rù rì chưa ra tới biển ? Thế mà sư Cô :” Tàu của con 3 lốc, mạnh lắm! đã có 63 người rồi, đi kỳ này con không lấy tiền ai hết (?) Qua đến bờ bến tự do, là pđ Mỹ, cấp cho mỗi người 2000 đô la, lúc đó con mới nhận 1, còn lại cho họ dùng!?.

Nhưng! tới nơi Mã-lai cho ăn dùi cui, còn bắt lên tàu đuổi ra khơi! Mọi người Mô Phật! Có kẻ a-men! Chẳng ai có đồng nào! Ai cũng cảm ơn Sư Cô cho đi không tiền! Cô Diệu Tuấn, nay là Sư Bà ở Pháp.

Thành lập GDPT Long-Hoa trên Đảo Pulaubidong

Tại đảo, Có 6 Thầy, 9 vị Sư Cô. Cùng thành lập Ban Đại diện PG. TT, Huyện Tôn Chủ Tịch, Nguyễn Hạnh làm Thư ký, Các Thầy, Thiện-Đạt, Minh-Mẫn, Minh Cường, Thiện-huệ và 9 sư cô...Thành lập GDPT Long-Hoa. Thầy Nhất-hạnh 2 lần gửi tiền 500 đồng Mỹ, 2000 DM. đổi ra Mã-lai 4500. cho các dân đảo mỗi nhân khẩu 5 đồng. Riêng thầy Thiện-huệ ?, không muốn thọ ơn Thầy Nhất Hạnh vì câu thầy NH nói “TT. Huyện-Tôn à, Tiền vận động khó lắm, mấy Thầy đừng phung phí, có đồng nào thì mua đậu làm giá mà ăn” Lần hồi trong

Ban chỉ còn lại 1 mình Ht làm chúa đảo lo việc nhận người vô đảo & tiễn người ra đảo. Cúng tế người bắt hạnh do vì hải tặc giết hại! Riêng TT. Ht, 14 tháng tròn mới được phái đoàn Úc mời đi định cư.

Trên đảo bọn con cháu của tên TC. gian manh, lừa đảo cấu kết với cảnh sát Mã-lai, nịnh bợ ăn hiếp đồng bào nhất là “Một bà và 1 cháu gái” là sẽ khổ đau với bọn trật tự !GH phải can thiệp để giúp đỡ, do đó bọn chúng rất ghét các thầy. TT.Ht nói với BS Cung Trại-Trường mời anh Hồ-C-Lộ lên làm Trưởng khu C. Từ đó trên Khu C mới an toàn và bớt ô uế cho dân đảo. Chùa Từ Bi mới được sạch sẽ.

*** Lý do Vượt Biên ? Vì, Cục “Tôn Giáo vận.” [11]**

Vượt biên kỷ mùi (9/3/1979) Đi 9 ngày.

-Tới bến Maran (18/3/79) ở bến 5 ngày ngoài sương gió. -Vào đảo Pulau Bidong 23/3/79. Ở đây 1 năm 4 tháng.

-Tháng 7/80 rời đảo, qua Sungei Besi. ở thêm 3 Tháng.

Ở Sungei Besi nơi này sao mà gió mưa tầm tã, nỗi buồn tha hương vô định !

Đêm nay gió mưa buồn!

Cõi lòng tôi ngập nước !

Đêm nay gió mưa tuông,

Trong tôi lại ngập buồn !

Tôi làm người viễn xứ!

Chẳng lẽ suốt đời chẳng ?

Lệ sầu đường lữ thứ,

Đại diện GHPG đón thuyền nhân vào đảo

*Mây mù đêm không trăng!
Nhưng, Dù mưa Dù gió,
Tôi, vẫn là chân Tăng.*

Từ Sungei Besi ngày 8 /10/80 lên máy bay đến kuala Lumpur hạ cánh, tâm trạng bơ vơ lạc lõng,
Chạnh lòng vô định theo dòng nhân duyên !.. ?

-Qua Úc Ngày 10/10/1980 đến Melbourne. Mừng! Vui! U-Ấn! Ngện Ngào Hoen Lệ Xót Đau !

(có Anh LS Hồ công Lộ cùng chuyến bay và nhiều đồng bào cùng đảo)

Xe Buýt đưa vào Hotel Midway. Ông Lee Cao Ủy dặn bảo: Tôi cho Thầy 2 phòng! Một để thầy thờ Phật và Tụng Kinh. Một để Thầy ở. Không nên ra ngoài sớm, cố gắng học English. Người Việt bên ngoài đang có nhiều hành vi gây xáo trộn, Thầy hiểu chứ ? Dạ, kính cảm ơn Ngài Cao Ủy.

Tại Midway mới được 6 ngày. Vận xui ào đến, Thầy Tác-P cùng với BS Posmant ập tới như cuộn phong! Miệng nói, Thượng-Tọa đến Úc, tôi nghe tin mừng quá! Được cùng với TT làm việc Đạo thì vui sướng vô cùng, xin thỉnh Thượng-Tọa đi ra ngay bây giờ, nơi ăn chốn ở tiện nghi đầy đủ. T-tọa khỏi lo gì hết. TT vẫn chương hay giỏi, phụ trách viết Hiến Chương còn Tui lãnh triệu tập Hoàng Pháp sẽ nhanh chóng thành tựu.

Ht Tôi, như bị chú “Mê Tâm”. Lời ông Cao-ủy còn văng bên tai, chưa thấy bên ngoài trời cao đất thấp ra sao ? Người, vật cửa nhà rộng hẹp hoa mỹ thế nào, chưa một lần thấy. Tuy biết nơi Hotel đâu phải chỗ ở dài lâu! Nhưng mà đi ngan xương không một lời từ biệt, chìa khóa 2 phòng trao lại cho ai đây ? Hai đường đi ở chớp nhoáng thế này, làm cho khốn đốn tâm tư. Ông Tây BS chấp tây cúi đầu, ông bạn T-Tọa lôi kéo như ó gắp gà con, thôi thì nhập giang tùy khúc vậy !

Điềm báo tương lai lận đận, cũng đành khóa cửa lên xe đi tới Kew vô ngôi nhà 2 tầng, gặp vị Sư Tây Tạng. Vị sư có vẻ cung kính chắc do vị BS Posmant giới thiệu rồi, Minh Ht kính cẩn đáp lễ. Theo TT.TP lên lầu, chỗ nằm gần mái nghiêng, Ht biết phải cẩn thận kéo trăn ăn trầu, đầu đội gối, thì mất vui.

Huynh TP xông đất Úc đã hơn 3 tháng, cũng trụ ở đây sáng ăn bánh Mì chấm sữa đặt. Trưa chiều 2 bữa tự nấu. có khi PT nấu.

Ht lo vì mớ bao thư 181 lá của đồng bào chưa rời đảo, họ nhờ dán tem gởi dùm. Thầy TP cho 8\$, Ht chờ 2 tuần tới, CP sẽ cho 150\$ hy vọng gởi 181 lá thư cho đồng bào kéo tội.

Tại Chùa Kew PT các Hotel đến thăm ngày càng đông, mà các thầy Tây Tạng ở đây cứ mỗi sáng về 5, 7 vị. Thầy Việt mua cho sáng 10 ổ, các vị sư tây thoán qua họ dùng hết sạch. Rồi họ cởi áo tu thay đồ tây họ đi vào hăng, vào tiệm làm việc. Hai thầy Việt trợ trợ ra vào.

Vị Trụ trì họ mời họp: Chúng tôi có nhiều tăng sĩ, Hai thầy VN thì có nhiều PT Việt. Vậy 2 thầy cứ ở khỏi trả tiền nhà, điện, nước gì cả. Bù lại quý vị lo việc nấu cơm, bánh mì cho chúng tôi dùng, hằng tháng chúng tôi cho thêm 20\$ để quý thầy thù lao cho người nấu. Thầy TP vui vẻ đồng ý còn khoe với Tôi là có lợi.

Điều kiện cũng thấy dễ thương, nhưng bên thầy Việt cứ vẫn lo đều, bên Kew hình như họ quá bận nên quên. Hơn tháng sau có vài tí phiền chống của nhà thờ, về vụ thầy TP dùng vài vàng trum tượng gì đó khi mượn hall “Nhà chúa” làm lễ vu lan. Thầy bỏ về Sydney cùng với cô cháu xoay trở cho cuộc đời “Tu hành” mới.

Riêng Ht tôi quan ngại ở Kew sẽ có gì đó không yên, nên đã ra ngoài mượn nhà 17 Hoddle làm nơi sinh hoạt. Năm sau thì nhận được thư của chùa Kew đòi \$1,800. Nợ Hai thầy Việt ăn ở ngót nửa năm.

Tiền đâu thanh toán! Tai nghe lòng bùng, liền nhờ anh Trần-đăng-Đại dịch dùm cánh thư “Mang tính tương đồng” gởi lại! Thư đi mấy tháng, bên Kew im lặng! Thế là mang thêm một nỗi buồn!

Ngôi nhà 17, Phật-tử tụ về ước có 70. Ai Ai cũng đòi xin Thầy để tên Chùa là Quan-thế-âm, vì chúng con đi vượt biên đều nhờ Phật Quán Âm mà khỏi nạn! -Nên đặt Quán-Thế-Âm. -Xin thầy đặt là chùa Thích Ca! -Xin Thầy đặt Di-Đà, -Dược-Su, ...Thưa chư Phật-tử: Chùa quá nhỏ, hơn nửa nhà mượn chưa ổn định nhiều Phật như vậy thờ chỗ nào cho hết ? Tới đây thì xúm nhau mà cười ngớ ngẩn! Thôi, để cho công bình, nên lạy ơn Phật, Bồ-

tát cho gì thờ nấy. 2 vị kiếm cái thùng, một vị xếp rọc 20 miếng giấy, viết nhiều danh hiệu Phật, Bồ-Tát và các danh hiệu, bỏ hết vô thùng chọn 2 vị PT dâng lên vái lạy, tất cả cùng quỳ, xóc đều, nhắm mắt thỉnh ra, Phật cho hiệu gì thì thờ hiệu đó! Một tràng vỗ tay vang động. Kết quả CHÙA “Đại Bi Quan Âm”.

Chùa ĐBQÂ. Qua bao thăng trầm, 32 năm sau, kẻ tội chương đã xóa đi Danh Hiệu Của Bồ Tát, đến 2013 bị thọ tội báo, gọt rửa 3 tháng! Bên trong thì “Âm thầm Tủi hổ đêm thâu”. “Bên ngoài Việt Luận lăm câu bề bàng”.

KHỞI ĐẦU CÔNG CUỘC HOÀNG DƯƠNG CHÁNH PHÁP /

Tại Úc Châu. VL. 4859 Canh-Thân 1980.

Bổ Cục đại Cương: (Ngày Rằm Tháng 11/1980)

- *1980: Đồng Sáng lập Hội PG Victoria. TT. Huyền Tôn Làm Hội Trưởng.
- *1981 :Khai Sáng Chùa Đại Bi Quan Âm, tại Vic. Sau...chuyển thành Chùa Quang Minh. (!)
- *1982: Hội bảo lãnh 41 GĐ, qua diện Phật giáo.
- *Xin bảo lãnh 700 Em cô nhi không thân nhân từ Thailand. ...
HT. Hội Trưởng giải bày thế nào? Đề Cao-Ủy Mỹ Nhận ...Các em ?!) [12]
- *1983 :GH cử TT. Huyền-Tôn làm Chủ Bút: Báo PGVN úc châu. (1983-1987)
- *Đệ I. -Phó Viện Trưởng Viện Hoàng Đạo: Kiêm:-Giáo-Luật, -Tăng-sự, -Hoàng Pháp. (3 năm đầu)
- *Chứng-Minh-Đạo-Sư GH Úc-Châu. (1 trong 5 Hòa-Thượng:Tâm-Châu/Huyền-Vi/Thuyền-Ấn/Thiền-Định. *Hai lần, Yết Ma A Xà Lê: cho giới Đàn Tại chùa Phước Huệ.
- * Đường Đầu Hoà Thượng: 2005 Chùa Vạn Hạnh Canberra. Do, HT Quảng-Ba Đàn-Chủ)
- *1986/95:Gia trì 9 pháp hội Chấn Tế. Sydney, Adelaide, Perth, Melbourne.
- *1999/2019: Hai khóa ChủTịch/ 3 khóa Tăng Giáo Trưởng HĐGPTU. GHPGVNTN Úc châu TTL.
- *An Cư: 1983–1989 /2001 –2014. 2015. 2016.
- * Các khóa Tu Học: /2001 đến –2013. 2015. 2016. An cư và tu học: Victoria, Sydney, Adelaide, Brisbane, Canberra.
- *Hàng Tháng Bổ-tát HT. Huyền-Tôn đều cùng tham dự với chư tôn đại chúng.
- *Chủ-Tịch Hội-Tài-Trợ Tăng-Ni-Tự-Viện VN. 1992-1999. Tổng Kết Tài Trợ: \$46, 875. 00. (Thành viên 21 thành viên. Chủ-Tịch HT. Thư-ký Tâm Mãn, Vận-động Minh Đạo, Thủ-Quỹ Diệu-ngọc).
- Hội ngưng hoạt động 1999. Tiền dư 350 đồng cúng vào chùa Bảo-Vương. /. (Phật sự riêng)

Đoạn Kết :

Suốt 36 năm làm dân nước Úc, trong hình hài người Tu-Sĩ GHPGVNTN, do Chính-Phủ và nhân dân Úc cư mang tuy không đóng góp được bằng sức lao động nhưng, bằng Giáo lý

“Tứ Bi Hỷ Xã”, giảng nói cả hàng ngàn các pháp trợ đạo, phá hoặc, dắt dẫn con “Người” trở nên hiền lương, đem nếp sống tốt đẹp cho xã hội, tự tại an lành, bình đẳng nhân ái, một tư cách nhân hậu! Không phạm bất cứ một luật pháp nào. Vì lý tưởng PG đã trùm hết tất cả các luật lệ pháp tắc trong cõi đời; đầy đủ xử thế, hiểu đạo, nhân cách tuyệt vời. Chỉ chừng ấy, Gìn giữ, pháp luật trị an không ngoài các pháp của PG. Điều đó, các vị Chánh phủ, các bộ đều tán dương đạo pháp của PG đã đem vào đời êm ả và tự nhiên an lành.

-Kính theo Phật dạy trong bộ Kinh Thủ Lăng Nghiêm Q7, Bảo Vương đã “Tạo ấn bản Chú Ma Ha Tát Đát Đa Bát Đát Ra” ấn tặng cho PT nhiều nơi giải trừ ma bệnh linh nghiệm an tường, có hơn 2700 bản. Tặng khắp các châu,

Chí tâm hòa lục với tất cả chư tôn pháp lữ trong Giáo Hội suốt từ 1980 đến ...2020.

Riêng tại Chùa Bảo Vương, nơi Trú xứ hằng tuần mỗi CN đều có Thời giảng dạy Phật Pháp, Tụng Kinh, có lúc kỳ siêu hay kỳ an cùng với 50 hay 60 Phật Tử. Hòa Nam rồi cùng Thọ Trai.

Các Lễ Lớn đều Tổ chức Trang Nghiêm, đông đúc! Nhưng không phô bày lên Net hay Báo chí. Tuy lặng lẽ Âm thầm trong tính diệu dụng hằng an ổn. Tan rã yên hòa cho mọi nơi, kín đáo bình an cho mọi sinh hoạt Lan tỏa khắp thấu cho thân tâm mọi người! Ai có tu trì sẽ tận hưởng niềm an lạc ấy.

Phụ Bạch: Chuyện, trong những con số [1-2-3-4-5-6-7-8 -9-10-11-12]

-[1]. Trì Bình Của Sư Phụ. Bính Dần (1926). Vua Bảo Đại Lên Ngôi. HT Chơn-Trung Phát Nguyễn “Trì Bình: Chừng nào Vua Bảo-Đại xuống Ngôi, thì Ngài mãn nguyện. ” Suốt 20 năm “quá đường” đến năm (1945) Ất-dậu. Bảo Đại xuống Ngôi”.

Buổi Quá-Đường hôm ấy HT nói cho Đại chúng nghe, Tuy nguyện như vậy. nhưng không vì theo ông Vua mà ngừng nghĩ. T. Huyền-Tôn xin hầu giờ “Quá Đường” coi như tiếp tục ấy, Thật quá lạ :

Chuyện dị thường xảy ra: “vừa xướng Cúng Dường, thì có con Ruồi bay vút vào “Miệng” của Hòa-thượng ? Lúc ấy 2 tay Hòa-thượng đều bận, Ngài phải há miệng cho rộng và cố hà cho con ruồi bay ra, nhưng con “Ruồi” vẫn quây! Ht, không nhin được “Cười”! Hòa-thượng phải đành hạ bát vừa cười vừa tức, vừa há, ĐỂ NGUYÊN Y ÁO, mau ra chỗ rửa mặt để súc miệng khặt nhỏ cái “ón” của Ruồi! Thế là Lễ Quá-Đường đành thôi! Ngày hôm sau lễ Trì bát cùng như hôm trước! Hòa Thượng ra y áo và tuyên bố trước Đại Chúng: Vua Bảo-Đại xuống ngôi, qua 20 năm Thầy Trì Bát, NAY đã viên mãn.

[2]. Ứng lời của Thân Phụ, qua lời dạy của Sư Phụ :

18 Tuổi, Ht và chúng lo nấu thuốc “Cao” để giúp đồng bào. Ht bị đại nạn “Rắn độc “Nọc Nia” cắn! Phù lớn chân trái, bất tỉnh lúc nửa đêm! Quá khuyển bách! Đại chúng đành lấy thuốc cao [tuy nấu chưa keo] cạy miệng cho vào tô lớn! Giờ sau xộp sùng! Hồi tỉnh! Trong nguy được lợi. Bấy giờ đồng bào có 4 năm chục người chờ lấy thuốc, chứng kiến sự hiệu nghiệm kỳ diệu! Đồn đãi ra sâu rộng, thuốc nấu không kịp để cung ứng. Năm Ht 28 tuổi, Giảng Sư của GHTG và Hội Phật Học, bị nhiều xu hướng thế pháp quây phá...May nhờ lời dạy tiên tri của Thân Phụ, nên Ht theo sự chấn hưng của Phật Pháp và tiếp tục giữ tròn chí nguyện.

[3]. -1946. THU LÚA: Hai Huynh đệ, Huyền Đạt và Huyền Tôn đi coi gặt qua nhiều mẫu ruộng lúa của Chùa: Một đồng lúa ước có 100 ang, 2 hay 300 ang. Ngồi chung gồm có “Chủ ruộng, Tá điền. Bên CS có, Nông hội, Ủy ban, Đại diện đảng, Công an và lính cầm súng”. Cung cách:

-Ủy ban ra lệnh, Tá điền: Chia 2 đồng lúa ra! Sau khi chia bằng nhau rồi.
 -Ruộng này làm bao nhiêu ang giống ? Tá điền thưa 10 ang. –Ai ra giống ? Dạ, Tá điền.
 -Hỏi chủ ruộng, các anh nhận đồng nào ? Chủ ruộng, đồng nào cũng được. Lấy đồng gần chỗ ngồi.
 -Lấy ra 10 ang trong đồng chủ ruộng! Hỏi tiếp, Bao nhiêu công cấy ? Dạ 8 ang. Xúc ra 8 ang.
 -Mấy lần nhổ cỏ ? Dạ 3 lần. Bao nhiêu ang ? Dạ, 15 ang, xúc ra 15 !? –Mấy lần cho nước ? Dạ 4 lần.
 -12 ang hã ? Dạ, xúc ra 12 ang. –Rãi mấy lần phân ? Dạ 4 lần. –Bao nhiêu? Dạ 16 ang. Xúc ra 16.
 Tá điền thưa, Dạ đồng lúa chủ ruộng chỉ có 7 ang hết lúa rồi !
 -Nông hội đứng lên tuyên bố: Đám ruộng 10 ang giống này thu được 156 ang, chủ ruộng 78 ang. Chủ ruộng thiếu Tá điền 9 ang! Thuê cho Nhà nước 20 ang. Vậy chủ ruộng 30 ngày sau phải nộp nơi cqlh 29 ang.

Từ 8 giờ sáng đến 3 giờ chiều, nhin đói bữa trưa, tưởng có lúa cho Chùa, Ngờ đâu còn thâm nợ! Sư huynh Huyền Đạt, giựt ống gạt trên tay của anh Nông-hội chỉ vào mặt bọn CS hét lớn: “Bọn ăn cướp, HCM ăn cướp! Bọn khốn! Cho lũ bay đào bới hết ruộng, hết đất, mà ăn hết đi! Một hột cũng không có lấy đâu ra 29 ang ? Lũ ăn cướp !
 Tên lính hầu dương súng lên đạn...Tên Đảng đưa tay ngăn rồi nói: Từ từ rồi trả, chúng ta về.
 Chín sở ruộng, đều cùng một hoàn cảnh! Tổng cộng chùa phải nợ 134 ang lúa !!! Chùa phải sao đây???

[4]. Ông TT. P-V-Đồng, dạy bọn CS con, vô giáo dục, Chúng thấy Người Tu SĩPG là như Ó đói gặp chim câu, chúng ủa ra 3 tên chúng chưởi đồng “Tổ mẹ, cách mạng rồi mà vẫn còn cái thứ thầy chùa”! Ht cũng thẳng tay: Cái thứ lũ bây chưa tiết, Thầy Chùa làm sao mất được con”! Thế là, chúng bắt Ht, cột tay dắt vô xóm! Chúng đi cạnh qua một trai huấn luyện ước hơn 2000 đảng cộng. Giảng viên là ông

Thủ Tướng Phạm Văn Đồng. ông vừa thấy Ht, ra lệnh cho bọn nó đưa Ht vào và mở trời! 3 tên cộng con này đưa tay lên trán, đứng như cột gỗ.

Ông Đồng cười hỏi Ht: Thầy làm gì mà tụi nó bắt Thầy vậy ? Ht nói: Máy người này không tuân Hiến Pháp, Nó chửi và nó bắt tôi! Ông Đồng quắc mắt liếc qua mấy tên...chúng nó run, đờ lười !

Ht thấy tội nghiệp, nên nói: Thưa Thủ Tướng, Hiến pháp viết “Tự do đi lại, Tự do tín ngưỡng...mấy người này quá hỗn, nhưng xin TT tha cho nó !

Trong giờ phút đó, Hội trường ước có 2000, mà im phăng phắc! Ông Đồng có vẻ cũng chơi nghịch, Ông hỏi: Tụi nó vô phép chửi Thầy! Còn Thầy, Thầy có nói gì với bọn nó không ? Dạ có chứ! Bao nhiêu cặp mắt đổ dồn về Ht. Dạ, Tôi cũng có chửi chúng nó vậy! Ông TT và cả hội trường cùng ồ lên cười !

Đợi yên lặng ông TT nghiêm nghị dạy 3 tên đó và cả lớp, phải biết lễ độ, người cách mạng ôn hòa, phải học hiểu Hiến pháp.... xong đến bắt tay Ht và nói: Xin lỗi Thầy, Từ ngày làm lễ An Táng Cụ Huỳnh Thúc Kháng đến nay, tôi muốn trở lại Thiên Ân thăm Mộ Cụ Huỳnh và ăn cơm chay với Chùa cùng cảm ơn các Thầy cực nhọc nhiều với đám của cụ.. Chánh phủ chưa trả ơn quý Thầy! Đừng buồn nhé !Ông quay lại bảo: Mấy đứa đưa Thầy về.

Ông Đồng có một điểm mà Ht tôi cũng nể ông. Có lần Tôi gặp ông trong buổi tiệc mà BanTổChức có mời PG, tuy tôi thấy ông nhưng tôi không đến gặp vì biết mình nhỏ bé, nhưng ông lại đến gặp Ht. Bộ thầy né tôi hả ? Tôi chấp tay chào Cụ Thủ Tướng! Ông Đồng bắt tay theo kiểu tây cười nói: Tôi đâu có xa quần chúng mà thầy ngại. Vậy Thầy thấy tôi thế nào ? Dạ, thưa cụ, Tôi rất vui, vì Cụ là người cùng sống chung trong một tỉnh! Ông TT lại cười: Thầy nói thật ý đi! Đừng ngại ? Quân tử mà! Dạ! Nhưng Tôi cũng buồn, nước mình lại có một TT CS! Bỗng ông vỗ mạnh vào vai tôi! Thầy nói đúng lắm. Tiếng loa vang vang...Chúng con kính mời.... Ông quay vào hội trường.

Lòng tôi gọi niềm vừa thích thú vừa lo tai họa không biết lúc nào đến ...Nhưng hình như ông không mấy quan tâm lời nói của Ht. Dù rất xúc phạm.

[5] Xe Gòn: Không có đầu máy xe Lửa. Người ta dùng “Toa” xe lửa, cột thêm 3 cây tre dài rộng ra 2 bên và phía sau. 5 đến 6 người họ cùng đẩy Toa xe ấy trong phạm vi 5 hay 10 cs. Tiền chừng 80\$ cho 5 -10cs.

[6]. Chọc và Chửi rất tự do của dân Cộng. Như: “Thầy chùa trọc lóc như con Cóc đào hang” hay Thầy chùa trọc lóc bùng bình, tui ngồi tui ỉ, thầy rình thầy ăn”. Có khi cả trường học Giáo viên, học trò đều ủa ra xúm chửi: Rau lủi nấu với canh cua, đập óc thầy chủ nấu với canh măng. Có khi cả đám cây lúa thấy Đoàn tăng đi đông đảo 5, 10 thầy thì họ cùng đứng cả lên mà nhạo. Cũng vài nơi thanh nhã: “Thầy ơi sao nỡ đi tu, để em thương nhớ bù lu bù loa! Thầy đi theo Đạo Thích Ca, còn em đi cấy nước da đen sì ”. Riêng trong Bình Định: :”Coi kìa chị em, thầy Chùa kìa, một bầy lặn”, rồi hớ hớ lên cười nhạo.

Các Thầy Bình-Định đố tôi: Thầy Huyền Tôn ơi, Bọn cây nó ỷ đông khó trị lắm, Thầy nói cách nào mà nó hết nhạo mình nữa anh em Bình Định đãi thầy ăn bún chan tương ớt hết tuần giảng kỳ này đó. Tôi nói được nhưng tôi bảo làm gì là quý vị phải nghe lời và làm theo tôi nghe. Khi đi gần tới ruộng, đám cây họ la to: Thầy chùa tới kia, đứng lên các chị ... Tôi liền nói thật to: Các Thầy ơi! Mau đứng lại! Xây mặt xuống ruộng cho họ chiêm ngưỡng, họ đang ham mộ, đừng để họ buồn tội nghiệp! Tức thì, bà đầu nậu trong đám bà la lớn: Chị em cúi xuống mau, đừng nhìn mấy chã, tức chết! Thấy ghét! Từ đó về sau, các thầy thông thả mà đi, ngụy sách chọc phá của Mác Lê Hồ hết hiệu.

Bao nhiêu lần như vậy, xảy ra trong cuộc đời hành đạo, mà thật tâm của các Thầy chẳng thấy chút gì là sĩ nhục, chỉ turt cười, và xem như mình được biết thêm vài ba câu thơ mới. Dù trong văn đàn không có.

:

[7] Ra Đến **Chùa Từ Đàm, bạch thừa về CS.Miền Trong.**

Chư Tôn Hòa Thượng mừng vui bảo kể mọi việc trong vùng Nam Nghĩa Bình Phú (1945-1952).

Ht, lần lược vâng đáp, theo từng câu hỏi của Nhị Vị HT. HT Mật Nguyên. HT Trí Quang. HT Trí Thủ, Thầy Sư Thanh-Trí.

1. Nghe nội Trong độ, những ngày Khởi nghĩa ghê rợn lắm Huyền Tôn kể cho rọ nghe ?

Dạ kính bạch :. - Đêm Khởi nghĩa đệ với Sư Huynh Huyền Trí ở cách Chùa Viên Giác 18 km. Mà phải 1 ngày và 12g đêm mới về đến Chùa! Chuyện qua trạm canh của các cán ruộng :

-Chuyện a/. Từ Tỉnh, Tiểu đệ với Sh Huyền-Trí vừa qua khỏi cầu Trà-khúc, nghe la lên “Bắt mau” chúng nó kéo ra bao vây ước có hơn 40 người! Một vòng tròn chúng cầm những cây mác nhọn bằng loại cây cau, chúng gim sát cổ hét lớn: Đi đâu ?! Sh của đệ ổng run quá! Đệ cũng la lớn: Đi về Chùa! Tại sao đi ? Bạch nhị vị, Đệ và Sh cứng họng! Vì câu nộ của chúng nó hô đồ và ngu xuẩn! –Thì, ở đâu về lại đó. Bỗng một tên trong bọn “Nghiêm, Đội trưởng của mình đến kia! Chúng nghiêm, nhưng những cây mác nhọn chúng không rút về. Tiểu đệ và Sh thấy người đội trưởng lòng mừng phới phới! Đệ mau mấn: Anh Tương! Tương chao gì, bắt hết !Chúng đệ hực hăng! Ngõ ngàng!

Mô Phật, ở đời sao có cái hội ngộ “Khốn nạn” đến như thế !? Tương, là người ở cùng chùa! Hấn bỗng vắng đi vừa 5 tháng, hấn giỏi võ, 1 mình có thể đánh gục 5, 6 người. Nay hấn là Đ-Tr trong VMCS ? Cậu ruột hấn là Sh Huyền-Trí, hấn cũng vẫn bắt ? Thế là sao !? Bạch Nhị Vị, “Bấy giờ, mình nhìn sắc diện của hai Ngài mình biết tâm trạng của Nhị vị Hòa Thượng cũng căng thẳng như mình trong cuộc diện hồi đó.” Chúng tiểu đệ bị bọn chúng kè mác đưa đến trụ sở thấy “Tương” đã lờm lờm trong chếc ghế giữa hai hàng gươm giáo cận vệ. Tương, hấn vỗ xuống bàn “bốp” Máy ông đi đâu giữa lúc tình thế chưa ổn định ? Sh Huyền-trí tím mặt: Chú quên thật tui rồi sao ? Chúng tôi từ Chùa Viên-Giác đi vào Tỉnh Hội, và trở lại Thành Thành, ổn định hay không đâu có ai cho biết, mà chú nạt nộ như vậy? Tui làm gì sai Chú nói đi ? –Hấn trợn mắt: Tôi, có bổn phận bắt tất cả ai đi qua lại vùng này!

Bạch nhị Vị, Thực sự lúc đó tiểu đệ nổi nóng và quá ghét loài cọng phỉ, mới cách 5 tháng mà nó đổi nảo mau như vậy, đồ vô lương tâm.

Đệ chợt trầm nghĩ :

“Hay hán mấy năm nằm vùng trong Chùa Viên-Giác, tình thế này mà không xuống nước thì sự giết người dễ như trở bàn tay!” Tiểu đệ nói: Thừa anh đội Trưởng. tám chín năm mình kinh kệ với nhau, anh ra đi không một lời từ biệt, tất cả chúng, ai ai cũng nhớ anh, nhớ cái sức lực kiêu hùng của anh, trên tàu lửa đang chạy mà anh đã đánh gục 6 lính Nhật. Không lẽ hôm nay anh đem cái tài anh dùng đó làm oai với huynh đệ chưa từng có lỗi gì với đạo với đời hay sao?

Bạch Chư HT: Tiểu đệ thừa như vậy, chính là khéo cái tài của hán cho bọn thủ hạ để chúng tán tụng hán! Quả nhiên bọn chúng cùng rập vô tay hoan hô “Đội trưởng tài ba” của hán, mà quên cái hung bạo bắt người một cách vô lối của chúng. Chẳng những chỉ có thế, mà “Tương” cũng chợt, nghĩ tình nghĩa anh em. Hán cười: Xé mảnh giấy viết: Hai người này được phép, đi từ trà khúc đến Chùa Viên-Giác, núi Thành Thành. Ký. Tương Đội Trưởng bên Trà. Hán ra lệnh: Hai đứa, đưa tới Huyện Sơn-Tĩnh rồi trở về.

-Chuyện b: Về tới chân núi: Nghĩa là, đã bị hỏi liên tiếp các ngỏ queo. Tóm lược như: Ê, Đứng lại, có phép đi không ? Nhưng khôn nổi! Thằng gác, nhìn trân trân vào giấy cho phép, vừa lắc đầu: Giấy này viết gì đây? Hán nạt, Không được đi!. Ô hay! Sao lạ vậy ? Giấy cho phép về Chùa của Đội Trưởng sao anh không cho người ta đi ? Cán CS này nạt lớn! Không cho đi vì giấy này viết gì tao không biết! Bạch Nhị Vị, Chúng đệ thực ngăn người! Làm người gác, mà không biết chữ! May sao lúc trật đa này có thằng lừa bò đi ngan qua biết chữ, Hán kêu thằng cán cọng: Thუმ, mầy gác ở đây hả ? Đệ mừng quá, Anh đọcdùm tờ giấy cho anh Thუმ biết để cho chúng tôi về Chùa, ban đêm trèo núi khổ lắm anh à! Cảm ơn anh. Anh chặn bò đến bên Thუმ giựt tờ giấy nói: Thუმ sao mầy ác thế, giấy phép mầy không biết lại không cho các thầy họ đi ? Âu hoài. Các THẦY ĐI ĐI, KÊ HÁN.

-Chuyện c: Hán kêu thằng bé chừng 12 tuổi: Mầy coi chừng 2 người này cho tao ghen! Thằng nhỏ :Tui còn phải coi bò nửa chớ bộ! Xây qua chúng đệ: Kiểm chỗ ngồi đợi đó! Hán lằm bằm.. chưa biết đi hỏi ai đây nữa!

Đệ nói nhỏ với Sh Huyền Trí: Chết mình rồi Sh ơi! Ngay đó, đệ nảy ra một kế! liền thực hiện: “Anh cán bộ ơi! Hán ngó đệ, ngờ vực! Tui! Đứng rồi! Anh chính là Cán bộ, cấp trên của vùng này mà! Anh có quyền ký giấy cho chúng tôi đi !Hán ngơ ngác! Thằng nhỏ chặn bò nó cười và nói: Ở đây có mình anh, anh là oai nhứt, ký cho người ta đi đi! Hán dơ hay tay: Viết đâu ? Giấy đâu mà ký ? Đệ nhanh lấy tập vở và cây bút chì ra: Giấy bút đây anh cán bộ! Xé tờ giấy để trên mặt bìa trình trọng đưa cho anh ta! Hán bảo: Anh viết thử coi! Dạ! đệ liền viết“Cho phép hai người Tu sĩ này về tới Chùa Thành Thành. Ký, Cán bộ gác trạm cây xoài ”!

Hán hỏi: Ký chỗ nào ? Đệ mừng quá, Anh cứ phệt vào đây là được. Thế là anh ta phệt 2 phệt! Đệ cảm ơn ông Cán Bộ! Thằng chặn bò: chã biết gì hết cũng làm phách! Đệ sợ hư việc nói :Cảm ơn em nhé! Nắm tay Sư huynh dọt lẹ.

Chư Vị Hòa Thượng ôm bụng cười ngất...Sự việc miền trung cận nam thừa cả tuần dài không hết.

Nào, Áo mặc, Com, khoai, Đi đứng, trốn núp, bị bắt bớ, chống cự v. v.. đạo, đòi vô vàn khó khăn trình tấu lên

Với các Ngài lãnh đạo PG Thừa Thiên, Huế. Suốt tuần mới hạ màn chuyện CS Miền bị chiếm.

[9] Chuyện HT Mãn-Giác: Còn hơn tuần là tới Tuần lễ Phật-Đản, HT đến thảo luận của Ht, Thầy Ht ơi, làm sao giúp tôi đi cho êm đẹp, mình chỉ có 5 trái xoài cúng dường, giúp mình! Anh em mà.

Qua 2 giờ thảo luận, Huỳnh theo kế sách này cận thận, nhất là người đưa phải thật kín và nhanh nhẹ!

Chuẩn bị thật kín đáo. Nhắm Lễ Phật-Đản, HT y áo chỉnh tề lên làm lễ, giã vò dâng nước, làm đồ chén nước, nhân đó xuống thay áo, rồi đi luôn, nhớ diễn thật giống! (lộ là HT, đừng trách Tôi).

Với chút ân tình đó, nên khi Ht, đến đảo là HT Mãn Giác lo bảo lãnh, nhưng vì duyên lành không mấy toàn vẹn Ht làm chúa đảo 1 năm 2 tháng mới rời Bolaubidong. Qua Úc không qua Mỹ. (Ngày qua Úc cùng chuyến với LS Hồ công Lộ, và nhiều thân hữu khác.)

[11] TÔN GIÁO VẬN LÀ GÌ ??? (Những ngày dễ sợ)

Phật Giáo Phát Triển Mạnh: -Tăng Sĩ Trẻ - Bằng Cấp Tài ba ? Trong”Cục Tôn Giáo Vận Điều khiển”. Dưới Chế Độ CS- XHCN! Chớ xem đó là PG Chấn Hưng Thực Chất !?

Tôi xin trình Một Vấn Đề Mà Sứ Mạng Hoàng Pháp cần lưu ý.

Lịch Sử truyền thừa Đạo Phật Từ hơn 2000 năm, nói riêng tại Việt Nam. Đến nay trong thời kỳ đất nước bị trị trong chế độ của Cộng Sản. (1945-1954-1975-2015...)

Phải nói thật một điều tại sao CS và siêu CS thù ghét, cố tâm tiêu diệt PG ? Thừa quí Vị, Chỉ vì, PG tận tâm Phụng sự: Dân tộc, Đất Nước, Và Chúng sanh! với 4 Đức “Tứ Vô Lượng Tâm”. Chính đó! Vì đó, nên phải bị bọn tà ma oán ghét !

Các Thầy PG trong lớp tuổi 15-20-30 của 1932, 1940 đã ướp đậm Từ Bi, thấy người tiều tụy, thân xác đói khổ, trốn núp cơ hàn, không cần biết đó là gì! (?). Cứ tự nhiên cho cơm áo. Những kẻ ấy khắp nơi trên nhiều miền đất nước ? Họ là ai ? Cái tâm từ bao dung đó, nói chung với tâm lương thiện của người VN. 80 phần trăm dân tộc có đạo đức PG và những lý tưởng tốt khác. Vô hình trung đã dung chứa cái màn họa bọn tà giáo bất lương, CS trà trộn! Không ngờ, không biết đó là mối họa !. Lại càng không biết, thành phần trốn núp đó, lại là hạng giới quý quyết đang tâm làm giặc gây tổn hại cho đạo pháp, cho đồng bào, tan thương cho non sông dân tộc! Họ là ai ? Là Cộng Sản, việt gian giáo ngoại bán nước!

Tôi, cũng đã từng với các tôn đức trong bao năm qua, nói lên tiếng nói chánh pháp, xiển dương diệt trừ ma chướng! Nhưng rồi cũng chỉ là “Dã tràng xe cát” !. Bỏ qua hay yên lặng,

tức là Có tội với Lịch Sử, làm ngơ lẽ tòn vong với Đạo Pháp, tức là thêm sức làm nghiêng ngã chân lý của Đạo Phật!

Vì lẽ đó, Tuy không đẹp nổi ma chướng! Không đủ sức đánh lui bọn tà, vong bản với mẹ cha! Bán Tổ quốc! Diệt dân tộc. Họ, cố tâm xóa mờ chân lý! tôn vinh bóng đen và họ muốn tất cả khắp nơi hoàn vũ là nô lệ của họ! Con Người, mà đích thực là con người không ai chấp nhận điều đó!

Phải nói ra đây, là để ít ra cũng giúp cho những vị còn mang bản hoài chân lý với đạo pháp, với non sông quê tổ! Với Đạo Phật trong hơn hai ngàn năm cùng giữ nước, dựng nước.! Do đó:

Nói, trong tư cách, một Lão Tỳ-Khưu, Thành-Viên-Hội-Đồng-Giáo-Phẩm-Trung-Uơng “Trong Tư Cách “Sáng Lập Viên” của GHPGVNTN HN UC TTL.

Tôi xin thưa rõ, là vì lẽ Tòn Vong Đạo Pháp nên phải thuật câu chuyện sau đây để Chư-tôn và đại chúng tùy theo Tri-thức lịch duyệt thời đại của mình, mà suy xét tất cả những GIẢNG GIẢI VỀ GIÁO LÝ PHẬT GIÁO Trên mọi địa hạt Quốc Gia :

- A. PG trên các nước Tự Do ?
- B. PG trên các nơi có dịch CS ?
- C. PG ở các vùng Độc thần vàPhi nhân bản chiếm ngụ !?

Ủng Hộ hay không! – Là nhằm để cùng Giữ vững Phật Pháp! –Cùng để, Thối tan những khói mờ ám “Ma Chướng !. Mà chúng đang quạt vào PG.

Trong câu chuyệnKế hoạch “Tiểu Trừ PG “Tù Chế độ CSVN đã và đang đối với Đạo Phật ? dưới đây :

- Năm mươi lăm năm hơn về trước, tức là từ năm 1965 Tôi được Cụ TS Nguyễn-Thọ-Dực, Trưởng Phòng Bộ Tu Thư Dịch Thuật của Văn Hóa Quốc Gia. Cụ mời Tôi cùng với Cố HT Thanh Kiểm, Chùa Vĩnh Nghiêm vào làm Dịch Viên môn Hán Văn của Viện TU THƯ. Khi trình thẻ lên Cụ Bộ Trưởng Mai Thọ Truyền ký, (Nguyên Cụ Truyền có việc bất thuận với Tôi lúc xây Tháp chùa Xá Lợi). Cụ không ký, Cụ chỉ đồng ý khi chia các bản dịch mà thiếu dịch viên thì mới mời cộng tác. Điểm này, dịch viên A2. phản ý với Cụ Truyền. Do ĐóCụ A2 trở nên quen biết với tôi. Hơn 2 năm sau, CụA2. đến chùa Quan-Âm ở Đường Quảng Đức Tâm sự :” Nói thật với Thượng Tọa, Mong TT giữ kín, Tôi vào nam với mật lệnh nhằm Tiêu Diệt Phật Giáo, cùng với 2 vị cao cấp nữa, (Cụ Bảy A1. và Z28.) Riêng tôi không tròn trách nhiệm! Góp một phần cho việc trở ngại đó, cóthể vì gặp phải TT cùng trong Ban Dịch thuật, cùng trao đổi về Giáo lý của Đạo Phật, tôi tự ngộ, Giáo lý đạo Phật đề cao Nhân Bản con Người đến chỗ tận cùng siêu việt! Tôi vô cùng Kính Trọng Đức Phật! Con người CS đã đánh giá quá lắm lỗi sai lạc...Như là một sám hối cho riêng tôi, đây là lần gặp cuối cùng với TT, Tôi sẽ rút lui khỏi Viện Tu Thư, TT đừng hỏi gì về Tôi với cụ Thọ Dực”. TT đừng gây phiền cho bản thân TT”. Cụ đứng lên, Mô Phật. Rồi từ biệt..

Tôi, hơi tê tái lòng! Quen với một CS cao cấp nằm vùng trong Viện Tu Thư của Quốc gia mà không tí gì hiểu biết! Vậy 2 vị nữa là ai ? ở đâu ?

Bình tâm suy nghĩ: Tôi mỉm cười, tự đáp “CS nằm vùng trong Viện Tu Thư ? Ông Cục Bộ Trưởng mù tịt ? Còn ta, Dịch giả ngoại ngữ, lâu lâu mới ló mặt nhận bài sao lại phải bắt an! Bộ không có CS nằm vùng trong dinh TổngThống hay sao ?Tuy minh bạch như vậy mà lòng vẫn e ngại cái gì đó sẽ xảy ra (?)!

Nói thì như thế, nhưng nghiệp trần trong rủi có may, đâu dễ gì do mình xoay chuyển được!

Từ 1966 đến năm 1973. Hội Đồng Viện ép Tôi Thay cho cố Hòa Thượng Trí Thủ giữ chức Đại Diện GH Tỉnh Gia-Định. (điều này vì VHĐ biết thầy thư ký ngầm làm cho CS.) Tôi xin từ, nhưng vì ân trọng với các Ngài nên phải gánh gồng với chức “Quyền”. Dù vì khi đó Tôi đã có một mớ việc: -Dạy Trung học Bồ Đề, -Viết cho báo Tin Sớm của Nguyễn An Ca, Tiền Tuyệt của Quân Đội, -Viết truyện chương, cho Trắng đen, -Báo Tết của Bộ Thông Tín do Anh Trưởng-Phòng Nguyễn Thùy mời. Cũng như một số chuyện đường Rừng, dưới Bút Hiệu Lĩnh Nam. Và Báo Quan Âm cho Cố TT Thông Bửu. Soạn lịch cho mấy nhóm Tàu. Vì bận như vậy nên gọi là gánh gồng thêm.

Vì sao phải bỏ quê hương ? Mà tìm đi Xứ lạ !Đó là một Lý Do vì, gắn liền với dân tộc và Đạo Pháp ; Mặc khác là ghê sợ cái “Bí Mật của Xã Hội CN Tàn Độc với PG “! Đau lòng Với thể hệ mai sau. Nên phải thoát hiểm.

Cục Tôn Giáo Vận: (Các ông: -A1. -A2 và Z28) ?

Sau 1975 Tôi nhận làm y tế và dạy y thuật Châm Cứu. Từ đó có Một lão ông tuổi độ hơn 70, đau thần kinh não, đến nhờ Tôi chữa bệnh. Khi mời ông cụ nằm; ông lại vùng dậy:”Cho tôi uống tí rượu rồi hãy chữa “? Nhưng không hiểu sao, tôi vẫn nhờ mấy đứa nhỏ mua mấy đồng rượu! Nhiều tháng sau, ông đến cũng lại kiểu cách như vậy...Tôi không chút phàn nàn !

Giữa tháng 02/79 Tôi xin nghỉPhòng Thuốc ở Phường, định hợp tác mở nhà thuốc lớn ở Thủ Đức thì ông Cụ ấy lại tìm đến nhà, không phải đi trị bệnh mà đến ra lệnh vừa khuyên vừa ép buộc phải làm một việc, mà tôi dám cam đoan một Tu Sĩ Thích thực nào của PG cũng phải trốn thoát! Nếu ở lại, hoặc tàn tật hay tử vong “Đối với việc “của họ mà thôi!

Ông cụ cho biết: Tôi là, A2. “Phó Cục Trưởng Cục Tôn Giáo Vận Miền Nam”, Tôi đến đây sau anh Bảy A1. Anh bảy ở luôn trong Nam từ hồi 1954 cò! Haidứa Tôi, chắc Anh cũng đã gặp cụ ấy, Phải hôn ? Cụ Bảy lớn Chức hơn Tôi một Bạc! Cụ là chánh Cục Trưởng! Thường bận áo lương đen, bịt khăn đóng, hay đến Chùa Ấn Quang! Chúng tôi làm việc đều theo trực lệnh của “Bác H”. Tôi chợt nhớ ra, đã ba lần gặp và chào hỏi nhưng không biết ông ấy là ai! Chỉ thấy một ông râu trắng phơ, chống gậy batoon, đi khắp khềnh, mà ông thầy Thới, nói với Tôi “là chí sĩ miền Nam”. Té ra là “Cục Trưởng Cục TGVMN. A1. Tôi nhớ ra ? Thấy mà sợ với thuật trá hình của giặc Cộng!

Trong dinh Độc Lập có 3. 4 trụ gộc CS! ông Tông tông, ông Nhu chánh trị cũng chỉ giới chụp mũ CS cho người phe mình để lừa giết! Hèn gì, CS cứ càng ngày càng nhiều ra!Miền Nam ắc sẽ không khỏi lọt vào tay CS (!)

Trong Bộ Tu Thư một Cụ A2! Trong Sài Gòn 2 Cụ Tôn Giáo vận! Họ, vận cái gì ? Lợi cho ai? Hại cho ai ?

Trong Nhà Thờ Sơn Trung, Bình Sơn mấy ông “áo chùng đen” nuôi cả bầy CS ? Cả Miền Nam đâu đâu cũng có CS!. ? Dưới chế độ ông Diệm ai không đồng thuận với sách lược “xuống làm con CHIÊN là biến thành CS. Một Tông Tông mà gục đầu áp mũi trên bàn tay lông lá của Tây (Tây cướp nước) đem một Quốc thể cúi dưới bàn tay nhơ nhớp !Ồi đau cả toàn dân nước Việt! Nhục nhả cả nước Nam! (?) Cảm ơn Quân đội VNCH đã rửa sạch cái nhơ nhớp tũn nhục này cho non nước VN!

Kính Thưa: Giờ đây, Tôi xin thuật lại Cái {Trọng Điểm }! Mà XHCNCS Tàn độc với Đạo Phật mà các ông :Tôn Giáo Vận ? đã có mặt tại Nam Việt Nam.

Lời Cụ A2.. PCTCTGVMN: Anh Tôn: “Tôi thấy anh Hiền Hậu, Có đức tốt của con người.! Anh xứng đáng làm cách mạng ! (“Rợn tóc gáy”!) CNXH không bao giờ chấp nhận có một thứ Tôn Giáo nào! Dù cho PG đã từng gian khổ, hy sinh chung giữ nước Nam, qua bao triều đại! Giúp nghĩa binh chống pháp! Đất nước thọ ơn của PG nhiều lắm! Nhưng với CNXH không vì thế mà giữ, mà để trong dòng tiến lên của XHCN được. ”(!!!). (Má ơi! Chuyện của PG ai cầu giặc cộng” biết ơn sao).

Anh và tất cả trong hàng tuổi cường tráng phải can đảm diệt bỏ mọi thứ tôn giáo, nhất là PG. Ông TT Phạm Văn Đồng, Ông BT, Trường Chinh đã nói :”PG là cái rác trong con mắt! Là hòn sỏi trong đôi giày. ”

Cách mạng sẽ thực hiện: Tiếp sức cho “Các lớp Tu sĩ Lão thành, mau lão hóa cuộc đời của họ”?. Lớp trẻ về sau, cách mạng cho họ nhiều hy vọng, cho họ ăn học lý thuyết “PG của cách mạng”. Họ yên chí cách mạng lo cho Tăng, Ni Tu học, ở mọi thời đại. Họ tự tôn cái học này mà khinh bỉ PG ở mọi quốc gia khác. Từ đó cách mạng đưa họ vào cái thể tiêu diệt “Giáo lý gốc của Phật Giáo. Cái học bằng cấp PG, là cái học ngoại lai đối nghịch PG gốc.

Anh hiểu không ? Cách mạng tạo ra, những tu sĩ Tiến sĩ, Cao học. Rồi chính hàng Tu Sĩ đó. Họ theo cái học ‘vượt tưởng’cao siêu của đảng, họ sẽ đánh tan cái triết lý mà từ trước, các Anh đã tin sâu, giòng dõi thể hệ của các anh đều bị họ thiêu rụi.

Chùng đó, Giáo lý bao đời của các Anh hết ngo ngoe. Anh tu không được, bỏ tu cũng không phải dễ ? Anh nên giúp cách mạng! Thúc thời mới là trí tuệ.! Đi ngược lại, chỉ có con đường tự hủy! Ngày nay chúng tôi đã nắm trọn cả nước, Tôi tỏ lộ điều này là giúp cho các anh nhiều lắm đó. ? Các anh nên biết, chúng tôi sẽ xóa, sẽ dẹp hết các hội, các ban, các đoàn thể PG. Chỉ có riêng một PG của XHCN mà thôi. Nuôi dưỡng PG thực chất CS. Cái Giáo Lý của PG này nó huy hoàng xuyên suốt, đốt cháy thiêu rụi cái khuôn sáo “Đại Thừa” của các anh! PG của các anh, (Nó), rệu rã ngất ngư! Thời kỳ đó, Nó sẽ đến rất mau, các anh chạy không kịp đâu! Không thoát khỏi đâu !?. PG của các anh có câu “hồi đầu thị nạn”đó mà. Ông cộng A2 chấm dứt.

Bấy giờ, đầu óc tôi như một cái thùng chứa ớt !Sao mà nó ghét CS lạ lùng! Ghét nhất là cái thứ chửi CS mà toa rập theo CS! Như việc ông Ngô đ Nhu vô bưng gắp CS Phạm Hùng.

Qua mấy hôm sau, Một thanh niên, sắc phục kaki vàng, huy hiệu đỏ, đến với 2 bộ đội. Sau khi ngồi, Thanh niên nói: Chắc anh ngạc nhiên ? Tôi là Cháu của một vị trong Dinh Quân Quân, sai tôi mang đến giao anh phong bao này, Nếu anh nhận làm được thì lên Dinh QQ trình diện! Chào anh.

Tôi bủn rủn cả người, tương lại như rơi vào hố thẳm! Nhận việc của CS! CS đang ở Dinh Độc lập nay là Dinh Quân Quân! Tôi biết Chủ dinh bây giờ là TướngTrần văn Trà và Cao đẳng Chiếm ? Thử Dữ quá ? Lớn quá ? Làm gì cho họ đây ? :”(Thầm vái xin Bò tát thương xót cứu con! “) !

Anh lính ấy về rồi, Tôi mở phong bao “Trong đó là, Tóm lược cách phá gỗ băng rừng, cách nuôi công binh, làm đường, cách che mắt máy bay, rất bí mật,. vv. . Tôi rất sợ !Hôm sau Tôi đánh bạo đến Dinh QQ, Thân hình như rời rã! Mất mồ! Tai lưng bùng! Cũng may chẳng có gì. Họ chỉ bảo :

Biết Anh, người mang bút hiệu Lĩnh Nam! Hạo Gia! Chớp bu GH Gia Định, Viết và dịch Truyện, nên mời Anh nhận viết Bộ Truyện “Đường Mòn HCM “theo thể Võ Thuật Huyền Bí đường Rừng” cho Cách Mạng, Nhuận bút cho anh 200. 000.. 4, 5 tháng sau Anh nộp bản thảo, cũng tại đây!

Tôi năng nỉ từ chối, vì từ ngữ của cách mạng Tôi hiểu rất ít, sợ mất cái hào hùng mỹ lệ phong quang tú nhã của“Đường Mòn”! Họ vui vẻ nói: Không sao! Lúc nào Anh viết, ghé lại Cục “R” đường Sương-nguyệt-Anh nhận tiền, nhận việc !

Tôi về, lòng luôn luôn hồi hộp! Tây, thì có “Phòng Nhì”. Nga, thì có C”R”. Diệm thì có ”CA. MV”. Toàn là nơi “Thập Tử Nhứt Sanh” !!. Làm sao ?!?!

Hôm ấy, Mừng 2 tháng 3 Ngồi nhìn mưa rơi! Bỗng trước cửa rơi xuống 3 con “Nhện”! Nó treo lủng lờ! Lên lên! Xuống Xuống! Quái lạ !

Lòng Tôi kinh hải! Tôi khẩn xin một bài cảm ứng ? Ứng viết: “Lâm Ngụy Hữu Cứu”! Tôi vừa có chút mừng! Nhưng cứ Lo lắng bài ứng đúng hay ...(không dám nghĩ..)?!Ngoài mưa lớn dần! Trong khi miên mang ...Có tiếng gõ cửa! Chết rồi! Tứ phương vô Thoát lộ! Đành ra mở cửa. . liên bị bịt mắt! Đưa lên xe.....?

Mở mắt, thấy cảnh tượng “Một thanh niên uy nghi ngồi giữa, Hai bên hai người. Phía đối diện 1 ghế trống, hai bên cũng có 2 người. Cửa lớn bên hông có 2 người đang chùi súng và lấp đạn!)

Người Thanh niên ngồi giữa tử tế: Miệng nói, tay chỉ vào ghế trống: Mời anh Tôn, ngồi !

Tôi, rón rén cúi chào, rồi vào ghế “An Tọa !

-Vị, Thanh Niên: Tôi tự giới thiệu để anh biết :Tôi là Trưởng Cục “R” Z. 28. Công An Vụ Miền Nam! Mời anh tham khảo mấy việc! Và, trước hết cho anh biết một điều :” Tất cả, ‘bất cứ ai’ được mời đến đây, không một ai có thể chối từ những gì của Cục “R” giao phó, Dù

người đó Cao Cấp đến đâu!(Tôi thầm nghĩ “cục R, sao người này vẻ mặt hiền thế” thì ra Z28 là đây! Từ A1. - Z xa quá! Không biết họ xử mình tội gì đây) ?

(... Tôi run trong lòng, lấy tay sờ lên trán xem thử mình còn sống hay đã bị bắn chết rồi bỗng nghe: Anh Tôn !, Anh có sao không ?..)Tôi giật mình chưa thẹn.... Dạ đâu có sao! họ cùng cười !-Anh CR nói lớn: Để gọn nhẹ công tác:

“Hôm nay, Cục “R”, nhờ anh lãnh đạo ‘dẫn 5 anh em công an’ đi bắt 4 thầy chùa sau đây, Nghe lệnh :

1. là ông ĐVH. Thích Tâm Châu. 2. Là tên Lê Mậu Chí Hàm (tức là Thích Nhật Thiện. 3. Là tên Tráng Đình. 4. Là Pháp Lan. Để trị tội làm Ci-A cho giặc Ngụy. Lệnh xong, Hết !

Tôi đưa tay vuốt trán: Kính thưa Anh Cục Trưởng và quý Vị Công An vụ: Các anh là những vị có đủ quyền to lớn, có chức vụ, có súng ống, có tài giỏi, bắt ai cũng được! Chớ còn như tôi, một thầy tu nhỏ bé, chưa dám nói nặng lời với ai, đâu có biết mấy vị ấy ở đâu mà bắt họ !Hơn nữa có nghe ông Cự TC đã đi lâu rồi! ông Pháp Lan, làm cho cách mạng! ông Đình, thì tôi chưa gặp lần nào! Ông Hàm, hình như là công an cũ (?). Xin anh cục trưởng xét lại! Đừng dẫn vậy, tội nghiệp tôi. Xin anh tha cho, tạ ơn Anh! Tạ ơn cục R.

Ngay khi lời xin của tôi vừa dứt, thì tiếng đập cửa phía trước, “Cộc, Cộc” một anh công an chạy ra hỏi: Ai, ? - Tao đây !

Cửa mở! Anh C. A cúi chào: Chào Cự! Anh “R” cũng chạy ra: Cự đi đâu trong mưa vậy ?Ông cự vừa cởi áo tôi, vừa nói đủ nghe :

Anh này tốt “ĐẠ” lắm! Nhẹ tay nghe chú mày! Rồi đi thẳng vào bên trong. Thấy anh “R” cũng đi theo. Tôi thầm mừng, ông cự mình chữa bệnh ngày nào.

Hồi lâu, độ 10, 15 phút. Anh Cục Trưởng ra cười nói :-Anh Tôn :10 ngày sau sẽ giao việc cho Anh. Hôm nay tạm cho anh về. Tôi cúi chào!Đi trong mưa mà giống như “Từ Thức” lên Tiên! Mừng! Lo lẫn lộn !!!..

***Đào Nạn! (Vượt Biên) [10]**

Vài hôm sau, điều may bỗng đến. Sư cô đệ tử của Sư Huynh tôi đến lễ và thỉnh nhờ tôi ngồi chú nguyện cho con Tàu “Vượt Biên” Của Sư Cô được Bình An.

Đúng là, buồn ngủ gặp “Chiều Bông” Tôi nhận lời.

Ngày 9 Tháng 3/ 1979 Tôi ra đi vượt biên vừa lúc 52 tuổi đời, 20 hạ lập. 46 tuổi Đạo.. Ngày rời đất tổ :

Có, Thầy Nguyên Hạnh (nay là TT chùa Việt Nam ở Mỹ). Đến lễ và xin Tôi, chỗi cùng chuyến vượt biên này, Lúc ấy Thầy là một GS dạy Việt-Văn các trường ngoài. Trong chuyến đi gồm có 11 tăng, ni. Và 52 người cùng vượt.

Bốn năm 5 sau, tôi sang ngôi thờ Phật, tại vic. TT Nguyên hạnh có gởi Cúng 300 đồng Mỹ và có thư thăm “Lô sơn yên tỏa Triết giang triều...(ý, TT ấy nói, đi đâu cũng nước cũng non, đi đâu cũng Tết cũng đón bánh chưng) Cứ như thế, tức là còn phong hóa dân tộc.

Kết câu chuyện :

Trong hàng Tu hành theo Đạo Giác Ngộ, nếu ai nhìn về quê Việt thấy PG như bức tranh màu sắc đầy tú lệ mà cho đó là một thực chất nguyên vẹn hay khởi sắc tân kỳ cho PG thì, mong các ngài và các vị hãy nhìn kỹ.

Râu tua mực “Cục Tôn Giáo Vận” Thì sẽ tốt hơn cho đường hướng Gia Vụ và Sự Nghiệp Hoằng dương cho Đạo pháp ở mọi nơi trên thế giới. Nhất là với quê nhà. Bài này có thể làm phiền lòng những ai chưa có cái may gặp những xấu xí kém phước như tôi. Hãy dùng tuệ nhãn, nhìn thấy những xuyên tạc bẽ cong Giáo lý của ngụy quyền CS, chúng thả vào kinh điển một ít vi khuẩn độc hại, một ngụy biện, một lạc hướng nho nhỏ trong vô lượng pháp môn hầu làm xiêu lạc đảo điên khi mà ta trụ pháp không vững! Cái lưới màu Vô-Minh “Vinh Mô ?” từ nơi “Bằng cấp” nó làm cho con người dễ ỷ y mờ mịt sụp vào mánh, sách lược độc hại của “Giáo Vận” thế rồi “Người hành đạo” xững vững, hồ đồ mất ngã đi đúng, trong sáng của Đạo lý chân chánh Nghe đệ tử vào báo có HT tiến sĩ, hay TT tiến sĩ đến! Họ đến, bằng chiếc áo thể tục trùm ngoài chiếc Áo đạo! Hãy đem kính họ chén nước, mời ở trước thềm. Và hướng dẫn vị ấy đường trở ra về! Kéo họ lạc.

Biết đâu, thế thời thay đổi, Cục TGV biến theo Mác Mao Hồ nơi A-Tỳ! Rồi ai, trả lại sự trong sáng cho Dân tộc Việt Nam và Phật Giáo toàn vẹn, không lẽ ngoài hai chúng Xuất/Tại gia, đó sao ?.

(8) CS Thời 1947. Đoạn chuyện thương tâm !

Anh Lính CS chửi PG & TCG trên chuyến đò sông trà :

Đạo nào Linh ?:

Cầu trà khúc bị bom Tây làm sập một nhịp! Từ đó có nhiều chiếc đò ngang.

*Nạn nhân: H-tôn, HT. Giải-Hậu, HT Giải-An và LM Tập. Cùng đi về xã Tinh-Giang !

Đò đầy người, mũi đò có 2 bộ-đội, mặc áo ka-ki màu lam, người đứng trước mũi đò có mang 2 khẩu súng, coi bộ hiên ngang (sau biết, là Tướng Nguyễn Sơn). Và, Anh lính hầu. Lính này lấy chân đá vào cánh tay của thầy Ht !

-Ht, hỏi sao anh đá tôi ?

Tôi muốn hỏi Anh đây mà !

-Hỏi thì cứ hỏi sao lại dùng chân mà đá !

Anh có phải Tu Sĩ PG không vậy mà ?

-Đúng như cái biết của anh rồi đây !

Anh là PG, vậy Anh thờ Ai ?

-Dĩ nhiên là Thờ Phật Thích Ca Mâu Ni !

Cả đò im lặng, chỉ còn nghe tiếng mái chèo rẽ nước lạch phạch.

À, Phật Thích Ca, Phật Thích Ca có linh hiển gì không vậy ?

-Phật là bậc Đại Giác ra đời nhằm dạy cho chúng sanh tu các pháp lành để thoát ly mê lầm, linh là ở chỗ có tự tu tự chứng chứ không phải ở nơi Phật.

Anh lính CS ô, thế thì có gì hay đâu! dạy qua LM Tập: Ê, còn anh này đạo gì ?

-LM Tập, Tôi à ? Tôi là Cha, Tu sĩ Thiên Chúa Giáo! Anh tặc thật, tới Thiên Chúa mà cũng không biết !

Thế à, Thiên Chúa ? Đạo này thờ Ai ? Có linh hiển gì không ?

-LM Tập: Đạo Chúa! Chúa Giê-su !Ai theo thì Chúa Cứu rồi, chê bai thì Chúa phạt xuống hỏa ngục suốt đời suốt kiếp.

Tên CS: Ghê quá nhỉ! Được, thế thì tôi phải thử coi, hấn đưa tay nói: Bà con trên ghe nghe đây, Hấn ngược mắt lên trời hô to: “Tổ cha thằng Giê Su khốn nạn” Mày linh thì phạt tao đi! Bị đóng đinh trên Thập-ác lo cho mình chưa xong còn phách lối đòi đi phạt/ còn thế tội kẻ khác, xạo quá!

Ht tôi, cảm thông nỗi lòng của LM Tập, nắm chắc bàn tay của người đồng hành bóp bóp tỏ ý nên nhẫn nhịn!

Nhưng LM Tập vẫn nóng hỏi: Anh dám chửi Chúa! vậy anh có Chúa không ?

Gả lính CS đứng phắt dậy, tay trái vỗ mạnh vào bả súng nói to :

Anh cũng muốn chửi chúa tôi hả:

Chửi đi: Hồ Chí Minh đó, chửi thử xem! Thằng Cha mắc dịch! Tao khuyên chú mày dẹp bỏ tiếng xưng “cha” hỗn xược, vô phép giữa người và người, nếu muốn sống còn với nhân loại! Trên đò phát ra nhiều tiếng cười khúc khích! Và còn trao cho nhau những câu hay quá hả anh hả chị. Thật xót xa !

LM Tập, gục đầu vào vai Tôi nín lặng. Chuyển đò ngang qua sông Trà vừa tới bến.

(-12-) Hội PG Victoria Cứu 700 em Cô-Nhi)

Ngày 7/7/1982. Tôi TT. Huyền-Tôn, Nhân danh Hội Trưởng Hội PGVN Tại Victoria, đến xin gặp Ngài Cao-Ủy Tị-Nạn Sắc tộc của Úc lại may gặp luôn Ngài Cao-Ủy (LHQ). Mỹ Tôi trình bày về nguồn tin Cao-Ủy quyết không nhận 700 Cô-nhi không thân nhân và còn trả về VN! Vị Cao Ủy Mỹ nói: “Cao Ủy đã xét kỹ và phải trả về hết để cảnh báo những người làm cha mẹ ở VN mang lòng hiểm ác mơ tưởng viễn vông, đưa con đi trước thí mạng sống của nó, nếu may nó sống thì sẽ

bảo lãnh cha mẹ đi sau. Cao Ủy không mắc mưu và không để cho cái mảnh gian ác này trưởng thành. Dù biết rằng, Cao-ủy sẽ bị tổn thương về nhân đạo”.

Tôi gục đầu rơi nước mắt !

Ngài Cao Ủy hỏi: Ngài TT nghe đúng không ?

Tôi, Dạ, Thưa Hai Ngài Cao Ủy: Ngài nói rất đúng! Nhưng thật tế không phải đúng y như vậy?

Ngài Cao-ủy: ồ, Đúng rồi lại, không phải là ý thế nào ?

Kính thưa hai Ngài: Bề ngoài thì lý nghe rất cao kiến, nhưng bên trong quý Ngài chưa rõ bao nỗi cơ cực, chết điếng trong lòng của những người làm cha mẹ! Hai Ngài chắc không thể ngờ CS ác độc đến cùng cực, con Cọp, con chó sói nó không ăn, không cắn cha mẹ nó! Còn CS nó đem cha mẹ nó. Trói cột cha mẹ nó cho kẻ khác đánh giết cha mẹ nó. Đó, bản chất chủ nghĩa CS. Những em còn con nít, khi lớn lên 16 tuổi, là bị bắt cầm súng lên rừng sâu núi thẳm để làm việc cho chúng nó. Một tháng hay vài năm, phần vì bệnh đau không thuốc, phần quá khổ run rét rồi chết! Hai ngài nghĩ xem, làm cha mẹ có đau đớn lắm không ? Vì do đó, đành cho con ra đi tìm “Tự Do”. Cái giá trị của Tự do là phải đổi cả sinh mạng! Phần con được các nước tự do nuôi dưỡng rồi! Cha mẹ ở quê nhà đâu đã được yên thân! CS sẽ tra tấn có khi mất mạng. Còn Cái nạn con mà bị đuổi trở về! Cả nhà sẽ bị CS bỏ tù, hành hạ, đánh đập, bêu xấu cơ khổ vô cùng. Con sống cha mẹ mừng, Con chẳng may chết, cha mẹ thấp nén

hương lòng cúng nó, vẫn thấy đời con còn sung sướng hơn, sống, mà làm tôi mọi cho CS. Nếu như Cao Ủy mở lòng Tư Bi, không cho các cháu hưởng được tự do (!) Thì, cho PG chúng tôi hay Đồng hương Người Việt tại Úc nhận lãnh các cháu! Chỉ có 700 em, không lẽ hơn trăm ngàn Gia Đình người Việt không nuôi nổi sao Thưa Hai Ngài Cao Ủy.

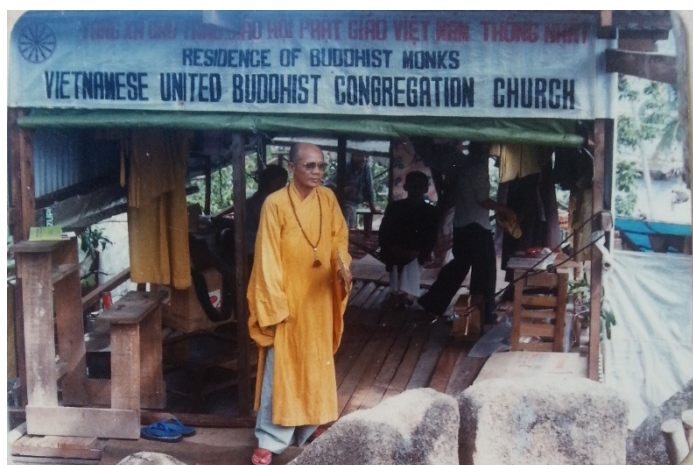
Hai Ngài cao ủy thờ ra! Ngài Mỹ nói: Chúng tôi không sao biết được ở với CS lại khôn khổ như thế !? Tôi thưa thêm: Dân Việt có câu nói: “Trụ điện mà đi được, nó cũng không dám ở với CS “!

Ngài cao ủy Mỹ: Đứng dậy xép hết các lá thư cầu xin mà Tôi mang đến. Ngài nói: Thôi được “Thượng Tọa chờ Tôi 2 tuần Tôi về thuyết phục phái đoàn sẽ trả lời cho TT.

Hai tuần sau, nhận được thư Cao Ủy: Cảm ơn TT và Đồng hương của TT. Nước Mỹ nhận hết các em. !!!!!

Cùng trong tuần, Tờ báo Ngày Nay đã ca ngợi và đồng thuận tin mừng này.

Vài Hình Ảnh Trong Dòng Đời Hoằng Pháp

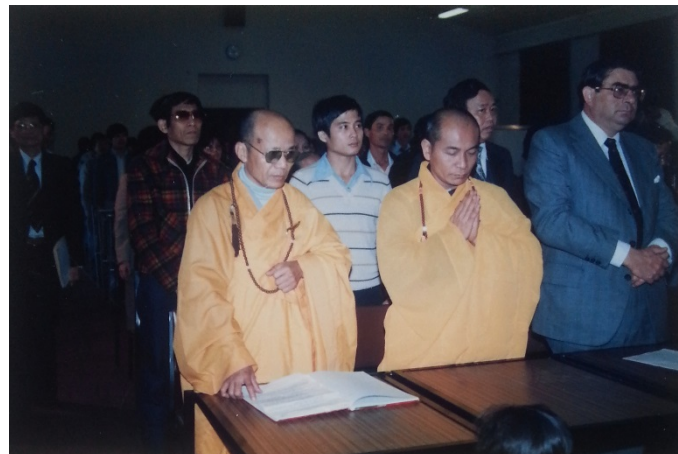
Tăng Xá trên Đảo Pulaubidong

Chứng minh Phật Đản tại Chùa Đại Bi Quan Âm-Vic

Chùa ĐBQA - 17 Hoddle St Richmond, Vic

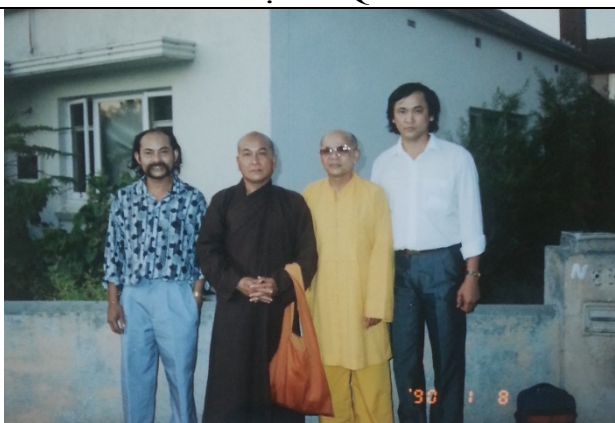
Dự lễ

GDPT Đại Bi Quan Âm

Thăm viếng

HT Như Huệ đến thăm

Mùa thương mại ẩm

Lễ An vị tại Chùa Bảo Vương

HT Thượng Thủ và HT Huyền Tôn tại Canada

**Kính mời xem trang tác phẩm
của HT Thích Huyền Tôn**

<https://quangduc.com/author/post/89/1/ht-thich-huyen-ton>